
DOMINICA PASCHAE IN RESURRECTIONE DOMINI VIGILIA PASCHALIS

Lectio 1 (Gen 1:1–2:2)

Léctio libri Génesis

In princípio creávit Deus cælum et terram. Terra autem erat inánis et vácuá, et ténebræ super fáciem abyssi, et spíritus Dei ferebátur super aquas.

Dixítque Deus: «Fiat lux». Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona et divisit Deus lucem ac ténebras. Appellavítque Deus lucem Diem et ténebras Noctem. Factúmque est vespere et mane, dies unus.

Dixit quoque Deus: «Fiat firmaméntum in médio aquárum et dívidat aquas ab aquis». Et fecit Deus firmaméntum divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum Cælum. Et factum est vespere et mane, dies secúndus.

Dixit vero Deus: «Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum, et appáreat árida». Factúmque est ita. Et vocávit Deus áridam Terram congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum.

Et ait Deus: «Gérminet terra herbam viréntem et herbam faciéntem semen et lignum pomíferum fáciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetípso sit super terram». Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem et herbam afferéntem semen iuxta genus suum lignúmque fáciens fructum, qui habet in semetípso seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies tértius.

Dixit autem Deus: «Fiant luminária in firmaménto cæli, ut dívidant diem ac noctem et sint in signa et témpora et dies et annos, ut lúceant in firmaménto cæli et illúminent terram». Et factum est ita. Fecítque Deus duo magna luminária: lumináre maius, ut præéssset diéi, et lumináre minus, ut præéssset nocti, et stellas. Et pósuit eas Deus in firmaménto cæli, ut lucérent super terram et præéssent diéi ac nocti et divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies quartus.

Dixit étiam Deus: «Púllulent aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile volet super terram sub firmaménto cæli». Creavítque Deus cete grándia et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam púllulant aquæ secúndum spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum; benedixítque eis Deus dicens: «Créscite et multiplicámini et repléte aquas maris, avésque multiplicéntur super terram». Et factum est véspere et mane, dies quintus.

Dixit quoque Deus: «Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere suo, iuménta et reptília et béstias terræ secúndum spécies suas». Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ iuxta spécies suas et iuménta secúndum spécies suas et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quod esset bonum.

Et ait Deus: «Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram; et præsent pístibus maris et volatílibus cæli et béstis universæque terræ omníque réptili, quod movétur in terra». Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum; másculum et féminam creávit eos.

Benedixítque illis Deus et ait illis Deus: «Créscite et multiplicámini et repléte terram et subícite eam et dominámini pístibus maris et volatílibus cæli et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram». Dixítque Deus: «Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram et univérsa ligna, quæ habent in semetípsis fructum ligni portántem seméntem, ut sint vobis in escam et cunctis animántibus terræ omníque vólucris cæli et univérsis, quæ movéntur in terra et in quibus est ánima vivens, omnem herbam viréntem ad vescéndum». Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta, quæ fecit, et ecce erant valde

bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus.

Igitur perfecti sunt cæli et terra et omnis exercitus eorum. Complevitque Deus die septimo opus suum, quod fecerat, et requievit die septimo ab universo opere, quod patrat.

¶. Verbum Dómini. R. Deo grátias.

_____ Na počiatku stvoril Boh nebo a zem. Zem však bola pustá a prázdna, tma bola nad priepasťou a Duch Boží sa vznášal nad vodami. ✱ Tu povedal Boh: „Bud' svetlo!“ a bolo svetlo. Boh videl, že svetlo je dobré; i oddelil svetlo od tmy. A Boh nazval svetlo „dňom“ a tmu nazval „nocou“. A nastal večer, a nastalo ráno, deň prvý. ✱ Potom Boh povedal: „Bud' obloha uprostred vôd a staň sa delidlom medzi vodami a vodami!“ I urobil Boh oblohu a oddelil vody, ktoré boli pod oblohou, od vôd, ktoré boli nad oblohou. A stalo sa tak. A Boh nazval oblohu „neбом“. A nastal večer, a nastalo ráno, deň druhý. ✱ Potom Boh povedal: „Vody, ktoré ste pod nebom, zhromaždite sa na jedno miesto a ukáž sa súš!“ A stalo sa tak. A Boh nazval súš „zemou“ a zhromaždište vôd nazval „morom“. A Boh videl, že je to dobré. Tu Boh povedal: „Zem, vyžeň trávu, rastliny s plodom semena a ovocné stromy, prinášajúce plody, v ktorých je ich semeno podľa svojho druhu na zemi!“ A stalo sa tak. Zem vyhnala trávu a rastliny s plodom semena podľa svojho druhu i stromy, prinášajúce ovocie, v ktorom je ich semeno podľa svojho druhu. A Boh videl, že je to dobré. A nastal večer, a nastalo ráno, deň tretí. ✱ Tu Boh povedal: „Bud'te svetlá na nebeskej oblohe na oddel'ovanie dňa od noci! A bud'te na znamenie pre obdobia, dni a roky! I bud'te svetlami na nebeskej oblohe, aby ste osvetľovali zem!“ A stalo sa tak. A Boh urobil dvoje veľkých svetiel: väčšie, aby vládlo nad dňom, a menšie, aby vládlo nad nocou, a aj hviezdy. Umiestnil ich na nebeskej oblohe, aby osvetľovali zem a aby vládli nad dňom a nad nocou, a oddel'ovali svetlo od tmy. A Boh videl, že je to dobré. A nastal večer, a nastalo ráno, deň štvrtý. ✱ Tu Boh povedal: „Vody, hemžite sa množstvom živých tvorov, a okrídlené tvory, lietajte ponad zem na nebeskej oblohe!“ A Boh stvoril veľkéorské zvieratá a všetky živočíchy, ktoré sa hýbu a hemžia vo vode podľa svojho druhu, ako i všetky okrídlené lietajúce tvory podľa svojho druhu. A Boh videl, že je to dobré. Boh ich požehnal a povedal: „Plod'te a množte sa a naplňteorské vody, aj vtáctvo nech sa rozmnožuje na zemi!“ A nastal večer, a nastalo ráno, deň piaty. ✱ Potom Boh povedal: „Zem, vydaj živé bytosti podľa svojho druhu: dobytok, plazy a divú zver podľa svojho druhu!“ A stalo sa tak. Boh urobil divú zver podľa svojho druhu, dobytok podľa svojho druhu i všetky plazy podľa svojho druhu. A Boh videl, že je to dobré. ✱ Nato Boh povedal: „Urobme človeka na náš obraz a podľa našej podoby! Nech vládne nad rybami mora i nad vtáctvom neba, i nad dobytkom a divou zverou a nad všetkými plazmi, čo sa plazia po zemi!“ A stvoril Boh človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril, muža a ženu ich stvoril. ✱ Boh ich požehnal a povedal im: „Plod'te a množte sa a naplňte zem! Podmaňte si ju a panujte nad rybami mora, nad vtáctvom neba a nad všetkou zverou, čo sa hýbe na zemi!“ Potom Boh povedal: „Hľa, dávam vám všetky rastliny s plodom semena na povrchu celej zeme a všetky stromy, majúce plody, v ktorých je ich semeno: nech sú vám za pokrm! Všetkým zverom zeme a všetkému vtáctvu neba i všetkému, čo sa hýbe na zemi, v čom je dych života, (dávam) všetku zelenú trávu.“ A stalo sa tak. A Boh videl všetko, čo urobil, a

hl'a, bolo to veľmi dobré. A nastal večer, a nastalo ráno, deň šiesty. ✱ Takto boli ukončené nebo a zem, a všetky ich voje. V siedmy deň Boh skončil svoje diela, ktoré urobil. A v siedmy deň odpočíval od všetkých diel, ktoré urobil.

Canticum
VIII

J

Ubi- lá- te * Dó- mi- no omnis

terra: serví- te Dómi- no in

laetí- ti- a. ¶. Intrá- te in conspéc- tu

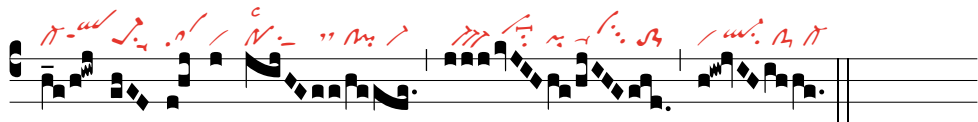
e- jus, in exsul- ta- ti- ó- ne. ¶. Sci- tó- te

quod Dómi- nus i- pse est De-

us. ¶. I- pse fe- cit nos, et non i- psi nos:-

nos autem pó-pu-lus e- jus, et oves

pá- scu- ae e-jus.

— Jasaj na chválu Pánovi, celá zem, s radost'ou slúžte Pánovi. * S plesaním vstupujte pred jeho tvár. * Vedzte, že náš Pán je Boh; * on je náš stvoriteľ a jemu patríme, sme jeho ľud a ovce z jeho stáda.

Lectio 2 (Gen 22:1-18)

Léctio libri Génesis

In diébus illis: Tentávit Deus Abraham et dixit ad eum: «Abraham». Ille respóndit: «Adsum». Ait: «Tolle fílium tuum unigénitum, quem díligis, Isaac et vade in terram Moría; atque offer eum ibi in holocáustum super unum móntium, quem monstrávero tibi».

Igitur Abraham de nocte consúrgens stravit ásinum suum ducens secum duos iúvenes suos et Isaac fílium suum. Cumque concidísset ligna in holocáustum, surréxit et ábiit ad locum, quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul dixítque ad púeros suos: «Expectáte hic cum ásino. Ego et puer illuc usque properántes, postquam adoravérimus, revertémur ad vos».

Tulit quoque ligna holocáusti et impósuit super Isaac fílium suum; ipse vero portábat in mánibus ignem et cultrum. Cumque duo pérgerent simul, dixit Isaac Abrahæ patri suo: «Pater mi». Ille respóndit: «Quid vis, fili?». «Ecce, inquit, ignis et ligna; ubi est víctima holocáusti?». Dixit Abraham: «Deus providébit sibi víctimam holocáusti, fili mi». Pergébant ambo páriter;

Et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit Abraham altáre et désuper ligna compósuit. Cumque colligásset Isaac fílium suum, pósuit eum in altári super struem lignórum extendítque Abraham manum et arrípuit cultrum, ut immoláret fílium suum. Et ecce ángelus Dómini de cælo clamávit: «Abraham, Abraham». Qui respóndit: «Adsum». Dixítque: «Non exténdas manum tuam super púerum neque fácias illi quidquam. Nunc cognóvi quod times Deum et non pepercísti fílio tuo unigénito propter me». Levávit Abraham óculos suos vidítque aríetem unum inter vepres hæréntem córnis; quem assúmens óbtulit holocáustum pro fílio. Appellavítque nomen loci illíus: «Dóminus videt». Unde usque hódie dícitur: «In monte Dóminus vidétur».

Vocávit autem ángelus Dómini Abraham secúndo de cælo et dixit: «Per memetípsum iurávi, dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem et non pepercísti fílio tuo unigénito, benedícam tibi et multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli et velut arénam, quæ est in lítore maris. Possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obædísti voci meæ».

¶. Verbum Dómini. ¶. Deo grátias.

_____ V tých dňoch Boh skúšal Abraháma a povedal mu: „Abrahám!“ On odpovedal: „Tu som.“ A on hovoril: „Vezmi svojho syna, svojho jediného syna Izáka, ktorého miluješ, a choď do krajiny »Morja«! Tam ho obetuj ako zápalnú obeť na jednom z vrchov, ktorý ti ukážem.“ ★ Abrahám vstal včasráno, osedlal osla, zobral so sebou dvoch svojich sluhov a svojho syna Izáka a nariabal drevo na zápalnú obeť. Potom sa vybral na miesto, ktoré mu označil Boh. Na tretí deň, keď Abrahám zdvihol oči, zd'aleka uvidel to miesto. Tu Abrahám povedal svojim sluhom: „Vy ostaňte tu s oslom; ja a chlapec pôjdeme až tamto. Pomodlíme sa a vrátime sa k vám.“ ★ Potom vzal Abrahám drevo na zápalnú obeť a naložil ho na svojho syna Izáka; sám vzal oheň a nôž a takto šli obaja spolu. Tu povedal Izák svojmu otcovi Abrahámovi: „Otče!“ On mu odvetil: „Hľa, tu som, syn môj!“ A on mu povedal: „Drevo a oheň na zápalnú obeť je tu, kde však je baránok na zápalnú obeť?“ Abrahám mu odvetil: „Boh si už obstará baránka na zápalnú obeť, syn môj.“ A išli obaja spolu d'alej. ★ Keď došli na miesto, ktoré mu označil Boh, Abrahám tam postavil oltár, naukladal drevo, poviazal svojho syna Izáka a položil ho na oltár na drevo. Potom Abrahám siahol rukou a vzal nôž, aby zabil svojho syna. Vtedy naň zavolať Pánov anjel z neba: „Abrahám, Abrahám!“ On odpovedal: „Tu som.“ On mu povedal: „Neovystieraj ruku na chlapca a neubližuj mu! Teraz som totiž poznal, že sa bojíš Boha a neušetril si svojho jediného syna kvôli mne.“ Tu zdvihol Abrahám oči a uzel barana, ktorý bol rohami zachytený v kroví. Abrahám podišiel, barana vzal a obetoval ho ako zápalnú obeť namiesto

svojho syna. A Abrahám nazval toto miesto „Pán vidí“, a tak sa ešte aj dnes hovorí: „Na vŕšku Pán uvidí“. ✱ Pánov anjel však aj druhý raz volal na Abraháma z neba: „Na seba samého prisahám – to je Pánov výrok: Pretože si toto urobil a svojho syna, svojho jediného si neušetril predou mnou, zahrniem ťa požehnaním a prenáramne rozmnožím tvoje potomstvo. Bude ho ako hviezd na nebi a ako piesku na morskom brehu. Tvoje potomstvo sa zmocní brán svojich nepriateľov a v tvojom potomstve budú požehnané všetky národy zeme preto, že si poslušol môj hlas.“

Canticum

VIII

Q

UI confí- dunt * in Dó-mi-no, si- cut mons

Si- on: non commové-

bi- tur in aetér- num, qui hábi- tat in Jerú- sa-

lem. ¶ Mon- tes in circú-i-tu

e- jus: et Dómi- nus in circú- i-tu

pópu-li su-i, ex hoc nunc et us-que

in saé-cu-lum.

—— Tí, čo sa spoliehajú na Pána, sú ako vrch Sion: nehýbe sa, trvá naveky. ★ Ako vrchy

obklopujú Jeruzalem, tak je Pán okolo svojho ľudu odteraz až naveky. _____

Lectio libri Exodi

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen: «Quid clamas ad me? Ló-
quere fíliis Israel, ut proficiscántur. Tu autem éleva virgam tuam et
exténde manum tuam super mare et dívide illud, ut gradiántur fílii
Israel in médio mari per siccum. Ego autem indurábo cor Ægyptió-
rum, ut persecuántur eos; et glorificábor in pharaóne et in omni exér-
citu eius, in cúrribus et in equítibus illíus. Et scient Ægýptii quia ego
sum Dóminus, cum glorificátus fúero in pharaóne, in cúrribus atque
in equítibus eius».

Tollénsque se ángelus Dei, qui præcedébat castra Israel, ábiit post eos;
et cum eo páriter columna nubis, prióra dimíttens, post tergum. Stetit
inter castra Ægyptiórum et castra Israel; et erat nubes tenebrósa et
illúminans noctem, ita ut ad se ínvicem toto noctis témpore accédere
non valérent.

Cumque extendísset Móyses manum super mare, réppulit illud Dó-
minus, flante vento veheménti et urénte tota nocte, et vertit in sic-
cum; divisáque est aqua. Et ingrési sunt fílii Israel per médium maris
sicci; erat enim aqua quasi murus a dextra eórum et læva. Persequ-
entésque Ægýptii ingrési sunt post eos, omnis equitátus pharaónis,
currus eius et équites per médium maris.

Iamque advénerat vigília matutína, et ecce respíciens Dóminus super
castra Ægyptiórum per columnam ignis et nubis perturbávit exérci-
tum eórum; et impedívit rotas cúrruum, ita ut difícilé moveréntur.
Dixerunt ergo Ægýptii: «Fugiámus Israélem! Dóminus enim pugnat
pro eis contra nos».

Et ait Dóminus ad Móysen: «Exténde manum tuam super mare, ut
revertántur aquæ ad Ægýptios super currus et équites eórum». Cu-
mque extendísset Móyses manum contra mare, revérsus est primo
dilúculo ad priórem locum; fugientibúque Ægýptiis occurrerunt
aquæ, et invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversæque sunt
aquæ et operuérunt currus et équites cuncti exércitus pharaónis, qui
sequéntes ingrési fúerant mare; ne unus quidem supérduit ex eis. Fí-

lii autem Israel perrexerunt per médium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinístris.

Liberavítque Dóminus in die illo Israel de manu Ægyptiórum. Et vidérunt Ægýptios mórtuos super litus maris et manum magnam, quam exercúerat Dóminus contra eos; timuítque pópulus Dóminum et credidérunt Dómino et Móysi servo eius.

Tunc cécinít Móyses et filii Israel carmen hoc Dómino, et dixerunt:

V tých dňoch povedal Pán Mojžišovi: „Čo voláš ku mne? Rozkáž Izraelitom, aby sa pohli! Zdvihni svoju palicu a vystri ruku nad more a rozdeľ ho, aby Izraeliti mohli prejsť stredom mora po suchu! Ja však zatordím srdce Egypt'anov, aby sa hnali za vami. A tak ukážem svoju moc na faraónovi a na celom jeho vojsku, na jeho vozoch a na jeho záprahoch, aby Egypt'ania poznali, že ja som Pán, keď ukážem na faraónovi, na jeho vozoch a na jeho záprahoch svoju moc.“ ★ *Nato Boží anjel zmenil svoje miesto. Predtým šiel pred izraelskými vojmí a teraz sa odobral za ne. Aj oblačný stĺp zmenil svoje miesto spopred nich a postavil sa za nich. Takto sa dostal medzi egyptské vojsko a medzi izraelské vojsko. A oblak bol na jednej strane temný, na druhej osvetľoval noc, a tak sa celú noc nedalo k tamtým priblížiť'.* ★ *Mojžiš však vystrel ruku nad more a Pán ho celú noc prudkým východným vetrom rozháňal a more vysušil. Takto sa voda rozdelila a Izraeliti prešli stredom mora po suchu, kým vody boli pre nich ako múr na ich pravici a ľavici. Egypt'ania ich však prenasledovali a všetky faraónove kone, vozy a záprahy pustili sa za nimi doprostred mora.* ★ *V čase rannej stráže Pán hl'adel v ohňovom a oblačnom stĺpe na Egypt'anov a egyptské vojsko uviedol do zmätku. Spôsobil tiež, že im kolesá z vozov odpadávali a že len s ťažkosťou mohli napredovať'. Tu Egypt'ania vraveli: „Utekajme pred Izraelitmi! Ved' Pán bojuje za nich proti Egypt'anom!“* ★ *A Pán povedal Mojžišovi: „Vystri ruku nad more, aby sa vody zliali na Egypt'anov, na ich vozy a na ich záprahy!“* I vystrel Mojžiš ruku nad more a more sa za rána vrátilo na svoje pôvodné miesto, a pretože Egypt'ania utekali práve proti nemu, Pán tak zahnal Egypt'anov doprostred mora. Vody sa vrátili späť a zavalili vozy, záprahy a všetky faraónove vojská, ktoré sa za nimi pustili do mora. Nezostal z nich ani len jeden. Izraeliti však po suchu prešli stredom mora, kým vody po ich pravici a ľavici stáli ako múr. ★ Takto Pán v ten deň vyslobodil Izrael z rúk Egypt'anov a Izrael videl mŕtvych Egypt'anov ležať na morskom pobreží. Izrael teda videl veľký zázrak, ktorý Pán urobil na Egypt'anoch. Ľud sa bál Pána a dôveroval Pánovi i jeho služobníkovi Mojžišovi. ★ Vtedy Mojžiš a Izraeliti zaspievali Pánovi túto pieseň: —

Canticum

VIII

C

Spievajme Pánovi, lebo vznešený, slávne vznešený je: koňa i povoz zmietol do mora. Moja

silá a moja udatnosť je Pán a stal sa mi spásou. ✱ Toto je môj Boh, budem ho velebiť, Boh môjho otca, budem ho chváliť. ✱ Pán je bojovník, Pán je jeho meno.

Lectio 4 (Is 54:5-14)

Lectio libri Isaíæ prophætæ

Qui fecit te, erit sponsus tuus, Dóminus exercítuum nomen eius; et redémptor tuus Sanctus Israel, Deus omnis terræ vocábitur.

Quia ut mulierem derelíctam et mæréntem spírítu vocávit te Dóminus, et uxórem ab adulescéntia abiéctam dixit Deus tuus. Ad punctum in mó dico derelíqui te et in miseratió nibus magnis congregábo te. In mó mento indignatió nis abscondi fáciem meam parúmper a te et in misericórdia sempitérna misértus sum tui, dixit redémptor tuus Dóminus.

Sicut in diébus Noe istud mihi est, cui iurávi, ne indúcerem aquas Noe ultra supra terram; sic iurávi, ut non iráscar tibi et non íncrepem te. Montes enim recédent, et colles movebúntur, misericórdia autem mea non recédet a te, et fœdus pacis meæ non movébitur, dixit miserátor tuus Dóminus.

Paupéracula, tempestáte convúl sa absque ulla consolatió ne, ecce ego sternam super carbúnculos lápides tuos et fundábo te in sapphíris; et ponam iáspidem propugnácula tua et portas tuas in lápides pretiósos et omnes términos tuos in lápides desiderábiles. Univér si fílii tui erunt discípuli Dómini, et magna erit pax fíliis tuis; in iustítia fundáberis. Procul eris ab oppressió ne, quia non timébis, et a pavóre, quia non appropinquábit tibi.

V. Verbum Dómini. **R.** Deo grátias.

Bo manželom ti bude tvoj stvoriteľ, Pán zástupov je jeho meno, vykupiteľom Svätý Izraelov, Bohom celej zeme sa nazýva. ✱ Ved' ako opustenú ženu a duchom skleslú povolal t'a Pán. Nuž či môže byť zavrhnutá žena mladosti? – hovorí tvoj Boh. Na krátku chvíľu som t'a opustil a veľkým zľutovaním si t'a pritiahnem. V návale hnevu som schoval svoju tvár nakrátko pred tebou, večným zmlúvaním som sa nad tebou zľutoval, hovorí tvoj vykupiteľ, Pán. ✱ Je mi to ako v dňoch Noema: ako som

sa zaprisahal, že viac nezalejú zem vody Noema, tak som sa zaprisahal, že sa nebudem hnevať na teba a že ťa nebudem karhať. Nech i vrchy odstúpia a kopce nech sa otrasú: moja milosť neodstúpi od teba, zmluva môjho mieru sa neotrasie, hovorí Pán, tvoj zľ'utovník. * Biedny, zmietaný, bezútešný! Hľa, ja ti položím z drahokamu základy a tvoju podstavbu zo zafíru. Tvoju obrubu urobím z rubínu, tvoje brány z karbunkulu a tvoje hranice zo vzácných kameňov. Všetky tvoje detky budú učeníkmi Pána, vo veľkom pokoji budú tvoje detky. Budeš upevnený v spravodlivosti, vzdialený od utláčania – báť sa nebudeš – aj od hrôzy – ved' sa ťa nezmocní.

Canticum

VIII

L

audá- te * Dó-minum, omnes gentes :

et collau- dá- te e- um, om- nes

pó- pu-li. V. Quóni- am confirmá- ta est

su- per nos mi-se- ri-cór-di- a e- jus : et

vé-ri- tas Dómi- ni ma- net in aetér-

num.

_____ Chváľte Pána, všetky národy, oslavujte ho, všetci ľudia; ✱ lebo je veľké jeho
milosrdenstvo voči nám a pravda Pánova trvá naveky. _____

Lectio 5 (Is 55:1-11)

Léctio libri Isaíæ prophétæ

Hæc dicit Dóminus:

«Omnes sitiéntes, veníte ad aquas; et, qui non habétis argéntum, properáte, émite et comédite, veníte, émite absque argénto et absque ulla commutatióne vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in pá-nibus et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte, audiéntes me, et comédite bonum, ut delectétur in crassitúdine ánima vestra.

Inclináte aurem vestram et veníte ad me; audíte, ut vivat ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem gén-tibus. Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis, et gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current, propter Dóminum Deum tuum et Sanc-tum Israel, quia gloriificávit te.

Quérite Dóminum, dum inveníri potest; invocáte eum, dum prope est. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas; et revertátur ad Dóminum, et miserébitur eius, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ cogitatiónes vestræ, neque viæ vestræ viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cæli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris et cogitatiónes meæ a cogitatió nibus vestris.

Et quómodo descéndit imber et nix de cælo et illuc ultra non revér-titur, sed inébriat terram et infúndit eam et germináre eam facit et

dat semen serénti et panem comedénti, sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciét, quæcúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quæ misi illud.

¶. Verbum Dómini. R. Deo grátias.

Oj, všetci smädní, pod'te k vodám, a ktorí nemáte peňazí, pod'te, kupujte a jedzte, pod'te, kupujte bez peňazí, bezplatne víno a mlieko! Čo vážite striebro za to, čo nie je chlieb, a svoju robotu za to, čo nesýti? Počúvajte ma a budete jesť dobroty, v hojnosti sa bude kochať vaša duša. * Nakloňte si ucho a pod'te ku mne, poslúchajte, aby vaša duša žila; a uzavriem s vami večnú zmluvu, neklamnú milosť Dávidovu. Hľa, urobím ho svedkom pre národy, kniežaťom a vládcom kmeňov! Veď privoláš národ, ktorý nepoznáš, a národy, čo ťa nepoznajú, pribehnú k tebe kvôli Pánovi, tvojmu Bohu, Svätému Izraela, lebo ťa oslávil. * Hľadajte Pána, kým sa dá nájsť, volajte ho, kým je nablízku! Nech opustí bezbožný svoju cestu, hriešny človek svoje zmýšľanie a vráti sa k Pánovi, on sa nad ním zmiluje, k svojmu Bohu, veď mnoho odpúšťa! Lebo moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty – hovorí Pán. Ako sú nebesá vyvýšené nad zem, tak sú moje cesty vysoko od vašich ciest a moje myšlienky od vašich myšlienok. * Lebo ako spŕchne z neba dážď a sneh a nevráti sa ta, ale opojí zem, zúrodní ju, dá jej klíčiť a dá semä na siatie a chlieb na jedlo: tak bude moje slovo, ktoré mi vyjde z úst, nevráti sa ku mne naprázdno, ale urobí, čo som si želal, a vykoná, na čo som ho poslal.

~~~~~

Canticum
VIII

V

Ine- a * fa-cta est di- lé-cto in
cornu, in loco ú- be- ri. ¶. Et macé- ri- am
circúmdedit, et circumfó- dit: et plantávit víne- am

So- rec : et ædi-fi- cá- vit turrim in médi- o
e- ius. ¶. Et tórcu-lar fodit in e- a :

víne-a e- nim Dómi-ni Sá- ba- oth, do-mus Is-ra-ël
est.

— Vinicu mal miláčik môj na úrodnom úbočí. * Okopal ju, skálie z nej vyzbieral, viničom ju vysadil, postavil uprostred nej vežu * a lisom ju vystrojil. Bo vinicou Pána zástupov je dom Izraela.

Lectio 6 (Bar 3:9-15;3:32-4:4)

Léctio libri Baruch prophétæ

Audi, Israel, mandáta vitæ; áuribus percípite, ut sciátis prudéntiam. Quid est, Israel? Quid est quod in terra es inimicórum? Inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es mórtuis, reputátus es cum eis, qui apud ínferos sunt. Dereliquísti fontem sapiéntiæ! Si in via Dei ambulásses, habitásses in pace in ætérnum. Disce, ubi sit prudéntia, ubi fortitúdo, ubi sit intelléctus, ut scias simul, ubi sit longitúrnitas diérum et vita, ubi sit lumen oculórum et pax. Quis invénit locum eius? Et quis intrávit in thesáuros eius?

Sed qui scit ómnia, novit eam, adinvénit eam prudéntia sua; qui compósuit terram in ætérnum tempus, implévit eam iuméntis quadrupédibus; qui mittit lumen et vadit, vocávit illud, et obœdívit ei in tremóre. Stellæ autem splenduérunt in custódiis suis et lætátæ sunt. Vocávit eas, et dixérunt: «Adsumus»; luxérunt cum lætítia ei, qui fecit eas.

Hic est Deus noster, non æstimábitur alter advérsus eum. Invénit omnem viam disciplínæ et dedit eam Iacob púero suo et Israel dilécto suo. Post hæc super terram visa est et inter hómines conversáta est. Ipsa est liber præceptórum Dei et lex, quæ pérmanet in ætérnum. Omnes, qui tenent eam, ad vitam; qui autem relínquunt eam, moriéntur.

Convértere, Iacob, et apprehénde eam; perámbula ad splendórem in lúmine eius. Noli dare álteri glóriam tuam et dignitátes tuas genti aliénæ.

Beáti sumus, Israel, quia, quæ placent Deo, nobis nota sunt.

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

— Počuj, Izrael, príkazy života, zachyť uchom, nauč sa múdrosti! Čo je to, Izrael? Čo, že si v nepriateľskej krajine? Zostareš si v cudzej krajine, poškvrnený si mŕtvotami, prirátaný si k tým, čo klesli do podsvetia. Opustil si prameň múdrosti. Keby si bol kráčať cestou Boha, bol by si býval vo večnom pokoji. Nauč sa, kde je múdrosť, kde je sila, kde je rozumnosť, tak poznáš zároveň, kde je dlhý život, kde žitie, kde je svetlo očí a pokoj. Ktože našiel jej miesto a kto vkročil do jej pokladníc? * Ten však, čo všetko vie, pozná ju, objavil ju svojou rozumnosťou; ten, čo pripravil pre večné časy zem a naplnil ju štvornohými zvieratami.

Ak vyšle svetlo, ono ide, ak ho zavolá, poslúchne ho s chvením. A hviezdy svietia na svojich strážach a tešia sa; ak ich zavolá, odpovedia: „Tu sme!“ a veselo svietia tomu, čo ich učinil. ✱ Toto je náš Boh a iného popri ňom uznať nemožno. Objavil každú cestu múdrosti a dal ju svojmu sluhovi Jakubovi a svojmu miláčikovi Izraelovi. Potom sa zjavila na zemi a žila s ľuďmi. Ona je knihou Božích príkazov a zákonom, ktorý trvá naveky: všetci, čo sa jej chopia, dosiahnu život, čo ju však opustia, zomrú. ✱ Obráť sa, Jakub, a chyt' sa jej, chod' k jej svetlu, v ústrety jej žiare. Neprepust' svoju slávu inému, ani čo cenného máš cudziemu národu. ✱ Blahoslavení sme, Izrael, lebo nám je známe, čo sa ľúbi Bohu. _____

Canticum

VIII

A

T-tén-de, * cæ-lum, et lo-quar : et

áudi- at terra verba ex o-re me- o. V. Exspecté- tur

sic-ut plúvi-a e-lóqui-um me- um : et descéndant

sic-ut ros verba me- a, sic-ut imber su- per

grámi-na. V. Et sic-ut nix super fe- num : qui-a

nomen Dó-mi-ni invo- cá-bo. V. Da- te magni-túdi-

nem De-o no- stro : De-us, ve-ra ópe-ra e- jus,

et omnes vi- æ e-jus judí- ci- a. V. De- us

_____ Nebesá, čujte, rozprávať budem, zem
nech načúva slovám mojich úst! * Nech spŕcha ako dážď moje učenie, nech kvapká sť a rosa
moja výrečnosť; ako dážď na zeleň, * sť a kvapky na trávnik. Lebo budem hlásať Pánovo
meno: * pripravte oslavu nášmu Pánovi! Skalou je: dokonalé je jeho dielo, lebo všetky jeho
cesty sú spravodlivé. * Boh je verný a bez nepravosti, spravodlivý je a priamy. _____

Lectio 7 (Ez 36:16-17a,18-28)

Lectio libri Ezechiélis prophétæ

Factum est verbum Dómini ad me, dicens: «Fili hóminis, domus Is-
rael habitavérunt in humo sua et polluérunť eam in viis suis et in
opéribus suis. Et effúdi indignatiómem meam super eos pro sángu-
ine, quem fudérunt super terram, et in idólis suis polluérunť eam. Et
dispérsi eos in gentes, et ventiláti sunt in terras; iuxta vias eórum et
iuxta ópera eórum iudicávi eos. Et ingrési sunt ad gentes, ad quas
introiérunt, et polluérunť nomen sanctum meum, cum dicerétur de
eis: “Pópulus Dómini iste est, et de terra eius egréssi sunt”. Et pepérci
nómini meo sancto, quod polluérat domus Israel in géntibus, ad quas
ingrésși sunt.

Idcírco dices dómui Israel: Hæc dicit Dóminus Deus: “Non propter
vos ego fáciám, domus Israel, sed propter nomen sanctum meum,
quod polluístis in géntibus, ad quas intrástis; et sanctificábo nomen
meum magnum, quod pollútum est inter gentes, quod polluístis in
médio eárum, ut sciant gentes quia ego Dóminus, ait Dóminus Deus,
cum sanctificátus fúero in vobis coram eis.

Tollam quippe vos de géntibus et congregábo vos de univérſis terris et addúcam vos in terram vestram; et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímĭni ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérſis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum et spírĭtum novum ponam in médio vestri et áuferam cor lapídeum de carne vestra et dabo vobis cor cárneum; et spírĭtum meum ponam in médio vestri et fácĭam, ut in præcéptis meis ambulétis et iudícĭa mea custodiátis et operémĭni. Et habitábĭtis in terra, quam dedi pátribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum”».

Ÿ. Verbum Dómini. R̃. Deo grátias.

Pán

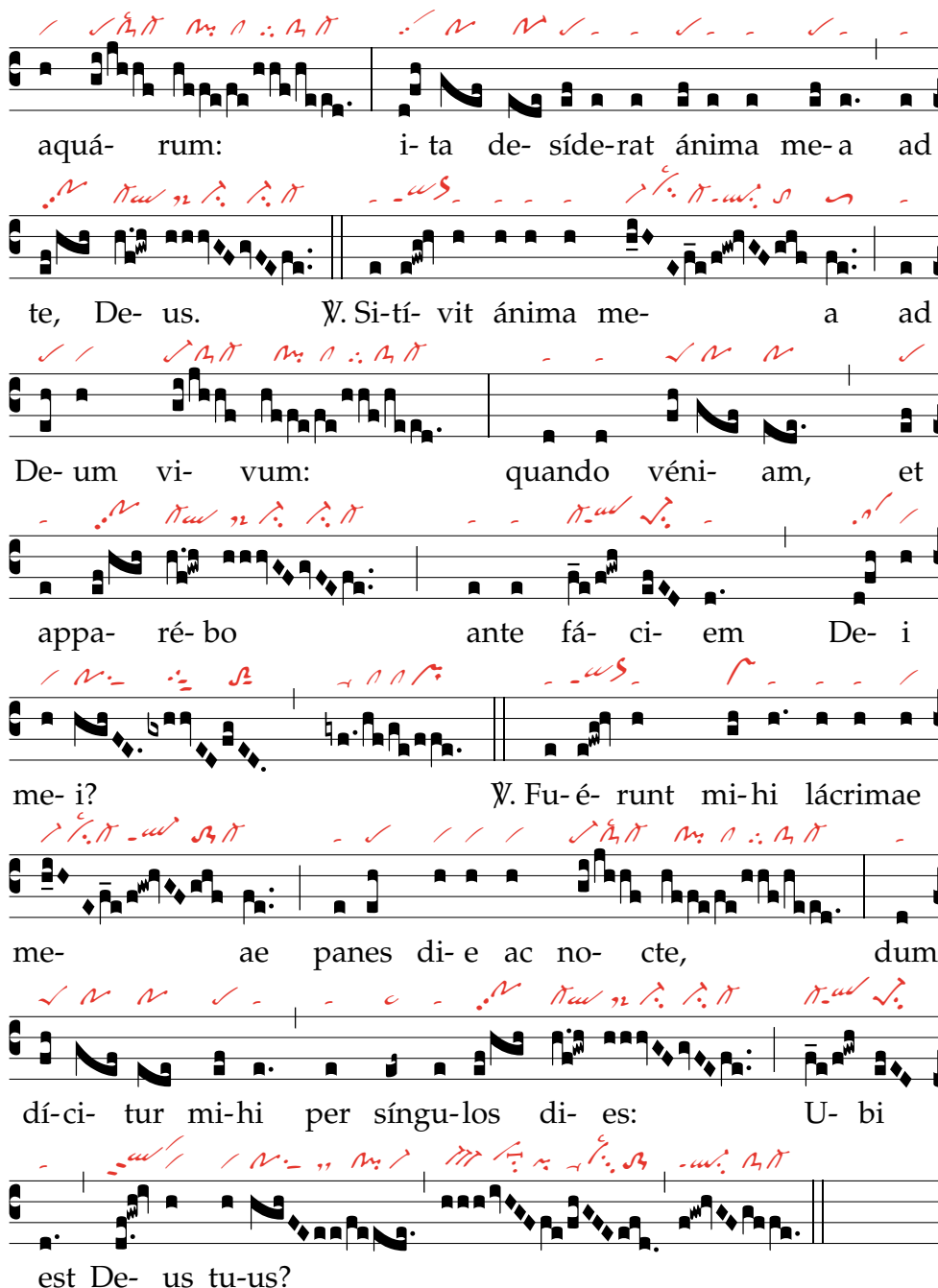
prehovoril ku mne takto: „Syn človeka, Izraelov dom býval na svojej pôde, ale poškornil ju svojimi cestami a svojimi činmi. Vtedy som vyliťal na nich svoj hnev pre krv, ktorú vylievali v krajine a poškornili ju svojimi modlami. I rozhádzal som ich medzi národy, rozosiali sa po krajinách; podľ'a ich ciest a podľ'a ich skutkov som ich súdil. Tak sa dostali k národom. Kde prišli, znesväcovali moje meno, lebo sa o nich hovorilo: »To je Pánov ľ'ud, ale vytiahli z jeho krajiny.« I zľ'utoval som sa pre svoje sväté meno, ktoré synovia Izraela znesväcovali u národov, ku ktorým prišli. * Preto povedz Izraelovmu domu: Toto hovorí Pán, Jahve: Nie kvôľi vám budem konať, dom Izraela, ale pre svoje sväté meno, ktoré ste znesväcovali u národov, ku ktorým ste prišli. Posväťím svoje veľké meno, znesväcované u národov, ktoré ste znesväcovali uprostred nich; i budú národy vedieť, že ja som Pán – hovorí Pán, Jahve –, keď na vás pred ich očami ukážem, že som svätý. * I vezmem vás z národov a pozbieram vás zo všetkých krajín a zavediem vás na vlastnú pôdu. Potom budem na vás kropiť čistú vodu, že sa očistíte; od všetkých vašich škvrn a od všetkých vašich modiel vás očistím. * A dám vám nové srdce a nového ducha vložím do vás; odstránim z vášho tela kamenné srdce a dám vám srdce z mäsa. Svojho ducha vložím do vášho vnútra a spôsobím, že budete kráčať podľ'a mojich nariadení, zachovávať moje výroky a plniť ich. Budete bývať v krajine, ktorú som dal vašim otcom, a budete mojim ľ'udom a ja budem vašim Bohom.

Canticum

VIII

S

aquá-rum: i-ta de-síde-rat ánima me-a ad
 te, De-us. V. Si-tí-vit ánima me-a ad
 De-um vi-vum: quando véni-am, et
 appa-ré-bo ante fá-ci-em De-i
 me-i? V. Fu-é-runt mi-hi lácrimae
 me-ae panes di-e ac no-cte, dum
 dí-ci-tur mi-hi per síngu-los di-es: U-bi
 est De-us tu-us?

— Ako jeleň dychtí za vodou z prameňa, tak moja duša, Bože, túži za tebou. * Po Bohu

---

žízni moja duša, po Bohu živom; kedyže už prídem k nemu a uzriem Božiu tvár? ✱ Slzy sú
mojím chlebom vo dne i v noci, keď sa ma deň čo deň spytujú: „Kdeže je tvoj Boh?“ —

Epistola (Rom 6:3-11)

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres: Ignorátis quia, quicumque baptizáti sumus in Christum Ie-
sum, in mortem ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti ergo sumus cum
illo per baptísmum in mortem, ut quemádmódum suscitátus est
Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ am-
bulémus.

Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis eius, sed et resur-
rectiónis érimus; hoc sciéntes quia vetus homo noster simul crucifíxus
est, ut destruátur corpus peccáti, ut ultra non serviámus peccáto. Qui
enim mórtuus est, iustificátus est a peccáto.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vi-
vémus cum eo; sciéntes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam
non móritur, mors illi ultra non dominátur. Quod enim mórtuus est,
peccáto mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo. Ita et vos
existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo in
Christo Iesu.

¶. Verbum Dómini. ¶. Deo grátias.

Bratia: neviete, že všetci, čo sme boli pokrstení v Kristovi
Ježišovi, v jeho smrť sme boli pokrstení? Krstom sme teda s ním boli pochovaní v smrť, aby
sme tak, ako bol Kristus vzkriesený z mŕtvych Otcovou slávou, aj my žili novým životom.
✱ Lebo ak sme s ním zrástli a stali sa mu podobnými v smrti, tak mu budeme podobní aj
v zmŕtvychostaní. Ved' vieme, že náš starý človek bol s ním ukrižovaný, aby bolo hriešne
telo zničené, aby sme už neotročili hriechu. Lebo kto zomrel, je ospravedlnený od hriechu.
✱ Ale ak sme zomreli s Kristom, veríme, že s ním budeme aj žiť. Ved' vieme, že Kristus
vzkriesený z mŕtvych už neumiera, smrť nad ním už nepanuje. Lebo keď zomrel, zomrel
raz navždy hriechu, ale keď žije, žije Bohu. Tak zmýšľajte o sebe aj vy: že ste mŕtvi hriechu
a žijete Bohu v Kristovi Ježišovi.

VIII

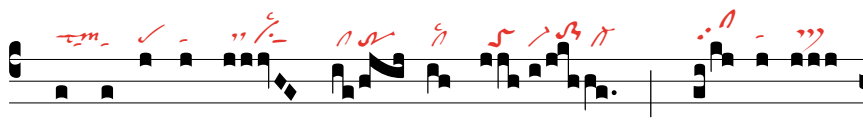
A

L le lu ia.

V

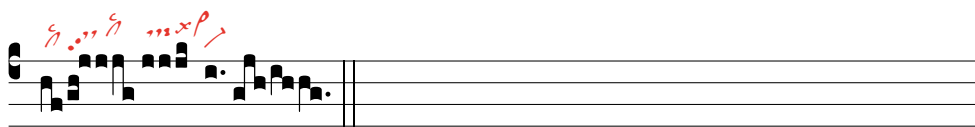
C

Onfi-témi-ni Dó-mi-no, quó-ni-am

bonus: quó-ni-am in saécu-lum mi-se-ri-cór-di-a

e- jus.

_____ Oslavujte Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky. _____

Evangeliium - Anno A (Mt 28:1-10)

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum. ℞. Glória tibi, Dómine.

Sero autem post sábbatum, cum illucésceret in primam sábbati, venit María Magdaléne et áltera María vidére sepúlcrum. Et ecce terræ motus factus est magnus: ángelus enim Dómini descéndit de cælo et accédens revólvit lápidem et sedébat super eum. Erat autem aspéctus eius sicut fulgur, et vestiméntum eius cándidum sicut nix. Præ timóre autem eius extérriiti sunt custódes et facti sunt velut mórtui.

Respóndens autem ángelus dixit muliéríbus: «Nolíte timére vos! Scio enim quod Iesum, qui crucifíxus est, quæritis. Non est hic: surréxit enim, sicut dixit. Veníte, vidéte locum, ubi pósitus erat. Et cito eún-

---

tes dícite discipulis eius: “Surréxit a mórtuis et ecce præcédit vos in Galiléam; ibi eum vidébitis”. Ecce dixi vobis».

Et exeúntes cito de monuménto cum timóre et magno gáudio cucurrerunt nuntiáre discipulis eius.

Et ecce Iesus occúrrit illis dicens: «Avéte». Illæ autem accessérunt et tenuérunt pedes eius et adoravérunt eum. Tunc ait illis Iesus: «Nolíte timére; ite, nuntiáte frátribus meis, ut eant in Galiléam et ibi me vidébunt».

℣. Verbum Dómini. **℟.** Laus tibi, Christe.

Ked' sa pominula sobota, na úsvite prvého dňa v týždni prišla Mária Magdaléna a iná Mária pozrieť hrob. Vtom nastalo veľké zemetrasenie, lebo z neba zostúpil Pánov anjel, pristúpil, odvalil kameň a sadol si naň. Jeho zjav bol ako blesk a jeho odev biely ako sneh. Strážnici strnuli od strachu z neho a ostali ako mŕtvi. ✱ Anjel sa prihovoral ženám: „Vy sa nebojte! Viem, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. Niet ho tu, lebo vstal, ako povedal. Poďte, pozrite si miesto, kde ležal. A rýchlo choďte povedať jeho učeníkom: »Vstal z mŕtvych a ide pred vami do Galiley. Tam ho uvidíte.« Hľa, povedal som vám to.“ ✱ Rýchlo vyšli z hrobu a so strachom i s veľkou radosťou bežali to oznámiť jeho učeníkom. ✱ A hľa, Ježiš im išiel v ústrety a oslovil ich: „Pozdravujem vás!“ Ony pristúpili, objali mu nohy a klaňali sa mu. Tu im Ježiš povedal: „Nebojte sa! Choďte, oznámte mojim bratom, aby šli do Galiley; tam ma uvidia.“

Evangelium - Anno B (Mc 16:1-8)

℣. Dóminus vobíscum. **℟.** Et cum spíritu tuo.

℣. Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum. **℟.** Glória tibi, Dómine.

Cum transísset sábbatum, María Magdaléne et María Iacóbi et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Iesum. Et valde mane, prima sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto iam sole.

Et dicébant ad ínvicem: «Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti?». Et respiciéntes vident revolútum lápidem; erat quippe magnus valde.

Et introeúntes in monuméntum vidérunt iúvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt.

Qui dicit illis: «Nolite expavescere! Iesum quæritis Nazarenum crucifixum. Surréxit, non est hic; ecce locus, ubi posuerunt eum. Sed ite, dícite discipulis eius et Petro: “Præcédit vos in Galilæam. Ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis”».

Et exeúntes fugérunt de monuménto, inváserat enim eas tremor et pavor, et némini quicquam dixerunt, timébant enim.

℣. Verbum Dómini. **℟.** Laus tibi, Christe.

_____ *Ked' sa pominula sobota, Mária Magdaléna a Mária Jakubova i Salome nakúpili voňavé oleje a išli ho pomazať. V prvý deň týždňa, skoro ráno, po východe slnka, prišli k hrobu. ✱ A hovorili si: „Kto nám odvalí kameň od vchodu do hrobu?“ Ale keď sa pozreli, videli, že kameň je odvalený; bol totiž veľmi veľký. ✱ Keď vošli do hrobu, na pravej strane videli sedieť mladíka oblečeného do bieleho rúcha a střípli. ✱ On sa im prihovoral: „Neľakajte sa! Hľadáte Ježiša Nazaretského, ktorý bol ukrižovaný. Vstal z mŕtvych. Niet ho tu. Hľ'a, miesto, kde ho uložili. Ale choďte a povedzte jeho učeníkom a Petrovi: »Ide pred vami do Galiley. Tam ho uvidíte, ako vám povedal.«“ ✱ Vyšli a utekali od hrobu, lebo sa ich zmocnila hrôza a strach. A nepovedali nikomu nič, lebo sa báli.* _____

Evangelium - Anno C (Lc 24:1-12)

℣. Dóminus vobíscum. **℟.** Et cum spírítu tuo.

℣. Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam. **℟.** Glória tibi, Dómine.

Prima sabbatórum, valde dilúculo venérunt mulíeres ad monuméntum portántes, quæ paráverant, arómata. Et invenérunt lápidem revolútum a monuménto et ingressæ non invenérunt corpus Dómini Iesu.

Et factum est, dum mente hæsitárent de isto, ecce duo viri stetérunt secus illas in veste fulgénti. Cum timérent autem et declinárent vultum in terram, dixerunt ad illas: «Quid quæritis vivéntem cum mór-tuis? Non est hic, sed surréxit. Recordámini quáliter locútus est vobis, cum adhuc in Galilæa esset, dicens: “Opórtet Fílium hóminis tradi in manus hóminum peccatórum et crucifigi et die tértia resúrgere”».

Et recordátæ sunt verbórum eius et regréssæ a monuménto nuntiavérunt hæc ómnia illis Undecim et céteris ómnibus. Erat autem Mária

Magdaléne et Ioánna et María Iacóbi; et céteræ cum eis dicébant ad apóstolos hæc. Et visa sunt ante illos sicut deliraméntum verba ista, et non credébant illis.

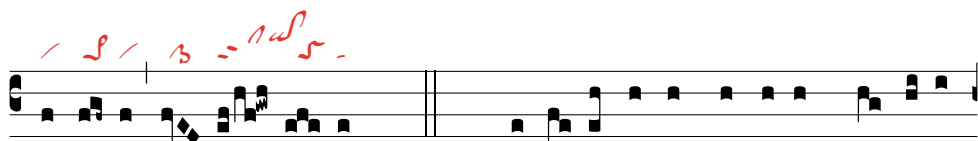
Petrus autem surgens cucúrrit ad monuméntum et procúbens videt linteámina sola; et rédiit ad sua mirans, quod factum fúerat.

℣. Verbum Dómini. ℞. Laus tibi, Christe.

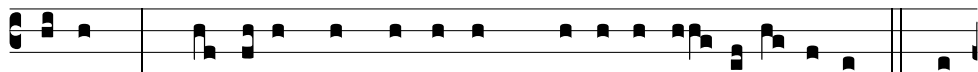
V
prvý deň týždňa zavčas ráno prišli k hrobu a priniesli voňavé oleje, čo si pripravili. Kameň našli od hrobu odvalený, vošli dnu, ale telo Pána Ježiša nenašli. * Ako nad tým rozpačito uvažovali, zastali pri nich dvaja mužovia v žiarivom odeve. Zmocnil sa ich strach i sklonili tvár k zemi. Ale oni sa im prihovorili: „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi? Niet ho tu. Vstal z mŕtvych. Spomeňte si, ako vám povedal, keď bol ešte v Galilei: »Syna človeka musia vydať do rúk hriešnych ľudí a ukrižovať, ale on tretieho dňa vstane z mŕtvych.«“ * Tu sa rozpamätali na jeho slová, vrátili sa od hrobu a toto všetko zvestovali Jedenástim i všetkým ostatným. Bola to Mária Magdaléna, Jana a Mária Jakubova. A s nimi aj iné to rozprávali apoštolom. Ale im sa zdali tieto slová ako blúznenie a neverili im. * No Peter vstal a bežal k hrobu. Keď sa nahol dnu, videl tam len plachty. I vrátil sa domov a čudoval sa, čo sa stalo.

Ant.
VIII

V I-di aquam egre-di én-tem de tem-plo, a
lá-te-re dex-tro, alle-lú-ia: et omnes, ad quos pervé-
nit a-qua i-sta, sal-vi fa-cti sunt, et di-cent, al-

le-lú-ia, al- le- lú- ia. Ps. 117. Confi-témi-ni Dómino quó-ni-am

bonus: * quó-ni-am in sæcu-lum mi-se-ri-cór-di-a e-jus. Gló-

ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. * Si-cut e-rat in prin-

cí-pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu- lórum. Amen.

_____ Videl som vodu, ktoá tiekla z pravej strany svätyne, aleluja,
všetci, ktorí sú v nej pokrstení, sú spasení a volajú: aleluja, aleluja. * Oslavujte Pána, lebo
je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky. _____

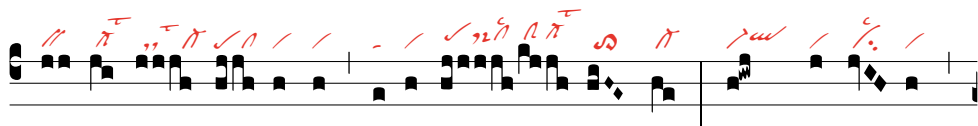
Offertorium

II

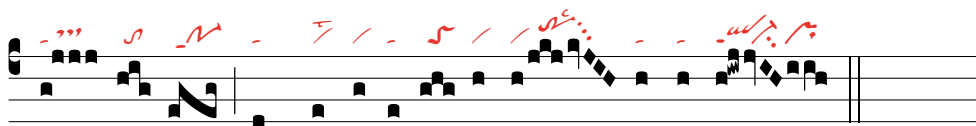
D

Exte- ra Dómi- ni * fe- cit vir- tú- tem,

déx-te-ra Dó-mi-ni exaltá- vit me: non mó-ri- ar,

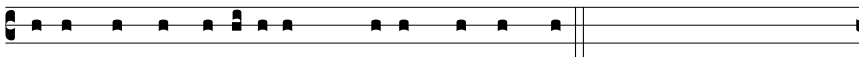

sed vi- vam, et narrábo ó-pe-ra Dómi-ni.

— *Pánova pravica mocne zasiahla, Pánova pravica ma zdvihla. Ja nezomriem, budem žiť a vyrozprávam skutky Pánove.* —

DOMINICA PASCHAE IN RESURRECTIONE DOMINI AD LAUDES

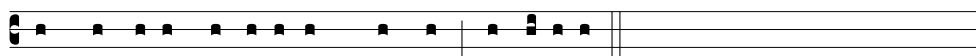
D
E-us, in adju-tó-ri-um me-um inténde.

℞ Dómine ad adjuvándum me festína. Glóri-a Patri, et Fí-li-o, et

Spi-rítu-i Sáncto. Sicut erat in princípi-o, et nunc, et semper, et

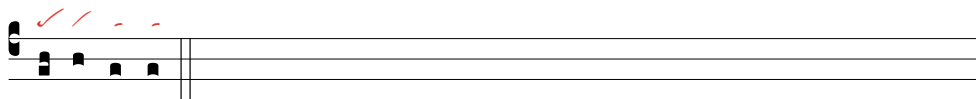
in sǣcula sǣculórum. Amen. Allelúia.

1. Ant.
VIII G

A n-ge-lus autem Dó-mi-ni * descéndit de cáe-lo, et

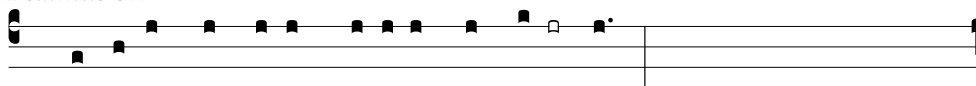

accé-dens revólvit lápidem, et sedébat super e- um, alle-lú-ia,

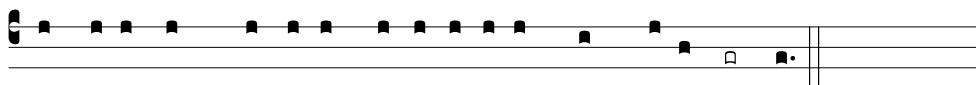

alle-lú-ia.

Psalmus 92

1. Dóminus regnávít, decórem indútus est: *

indútus est Dóminus forti-túdinem, *et præcínxit* se.

2. Etenim firmávit orbem **terræ**, * qui non *commovébitur*.

3. Paráta sedes tua **ex** tunc: * a *sæculo tu* es.

4. Elevavérunt flúmina, **Dómine**: * elevavérunt flúmina *vocem suam*.

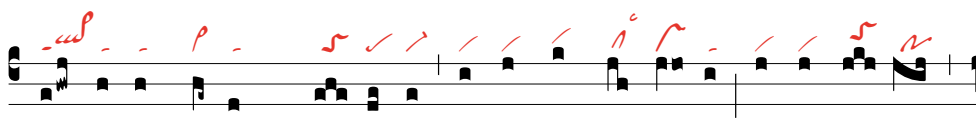
5. Elevavérunt flúmina fluctus **suos**, * a vóci**bus** *aquárum multárum*.

6. Mirábiles elatió**nes maris**: * mirábilis in *altis* **Dóminus**.

7. Testimónia tua credibília facta sunt **nimis**: *
domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in *longitúdinem diérum*.

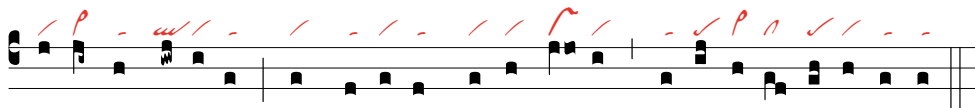
8. Glória Patri, et Fílio, * et *Spirítui* **Sancto**.

9. Sicut erat in princíp*io*, et nunc, et **semper**, *
et in *sæcula sæculórum*. **Amen**.

Ange-lus autem Dó-mi-ni descéndit de *cæ-lo*, et accé-dens

revólvit lápidem, et sedébat super e- um, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

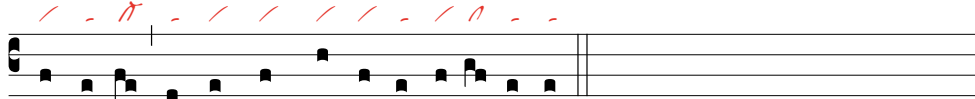
2. Ant.

VII a

E

t ecce terræmótus * factus est magnus: Ange-lus enim

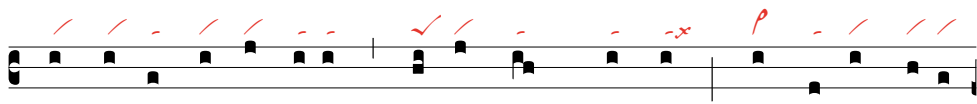

Dómi-ni descéndit de cælo, alle-lú-ia,

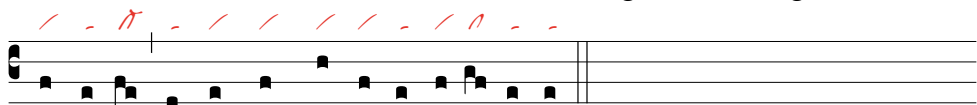
Psalmus 99

1. Ju-bi-lá-te De-o, **omnis ter-ra**: * serví-te Dómino **in lætí-ti-a**.
2. Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.
3. Scitóte quóniam Dóminus ipse est **Deus**: *
ipse fecit nos, **et non ipsi** nos.
4. Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: † introíte portas ejus in
confessióne, * átria ejus in hymnís: confitémini illi.
5. Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum
misericórdia ejus, *
et usque in generatióem et generatióem **véritas** ejus.
6. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
7. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in sácula sæculórum. Amen.

Et ecce terræmôtus factus est magnus: Ange-lus enim

Dómi-ni descéndit de cælo, alle-lú-ia,

3. Ant.

VIII G

E

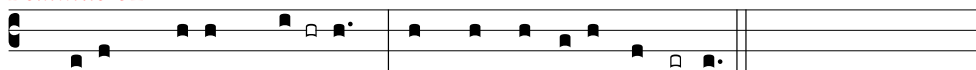

-rat au-tem * aspéctus e-jus si-cut ful-gur: vestiménta

e-jus sicut nix, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Psalmus 62

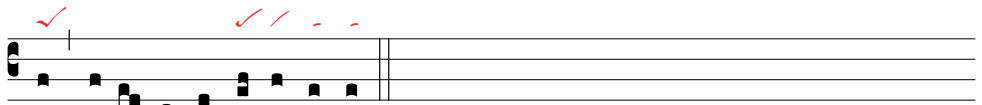
1. De-us, De-us **me-** us, * ad te de *luce ví-gi-lo*.
2. Sitívit in te ánima **mea**, * quam multiplíciter tibi *caro mea*.
3. In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: † sic in sancto appáruí **tibi**, *
ut vidérem virtútem tuam, et glóriam **tuam**.
4. Quóniam mélior est misericórdia tua super **vitas**: *
lábia mea *laudábunt* te.
5. Sic benedícam te in vita **mea**: *
et in nómine tuo levábo *manus meas*.
6. Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima **mea**: *
et lábiis exsultatiónis *laudábit os meum*.
7. Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor
in te: * quia fuísti *adjútor meus*.
8. Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhæsit ánima mea
post te: * me suscepit *déxtera tua*.
9. Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introibunt in
inferióra **terræ**: * tradéntur in manus gládií, partes *vúlpium erunt*.
10. Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes qui jurant in **eo**: *
quia obstrúctum est os loquéntium *iníqua*.

11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sáecula sáeculórum. Amen.

Erat au-tem aspéctus e-jus si-cut ful-gur: vestiménta e-jus sicut

nix, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

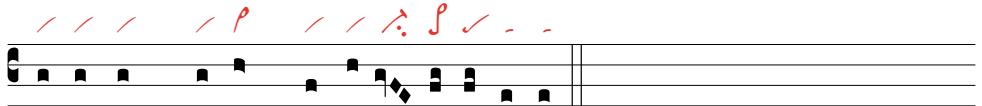

4. Ant.

II d

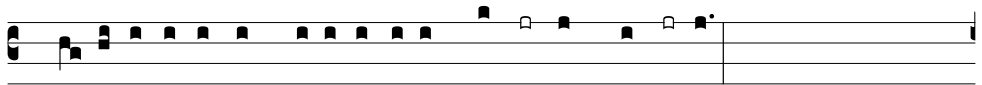
P

ræ timóre autem e-jus * extérri-ti sunt custódes, et

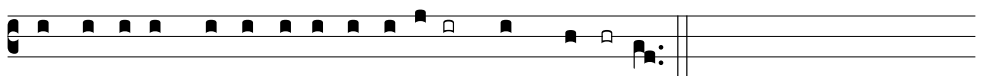

facti sunt ve-lut mórtu-i, alle-lú-ia.

Canticum Trium Puerorum (Dan 3:57-75,56)

1. Benedí-ci-te, ómni-a ópera Dómi-ni, Dómino: *

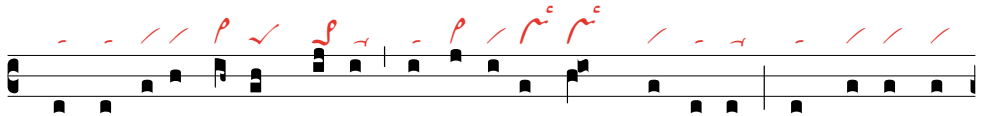
laudá-te et supe-rexaltá-te e-um in sáecu-la.

2. Benedícite, Ángeli Dómini, Dómino: * benedícite, cæli, Dómino.

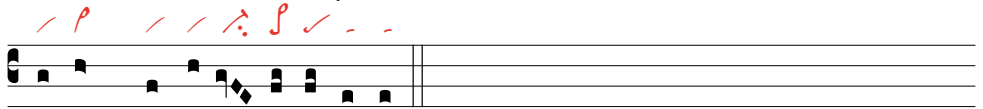
3. Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino: *
benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

-
4. Benedícite, sol et **luna**, **Dómino**: * benedícite, stellæ **cæli**, **Dómino**.
  5. Benedícite, omnis imber **et** ros, **Dómino**: *
benedícite, omnes spíritus **Dei**, **Dómino**.
  6. Benedícite, ignis et **æstus**, **Dómino**: *
benedícite, frigus et **æstus**, **Dómino**.
  7. Benedícite, rores et **pruína**, **Dómino**: *
benedícite, gelu et **frigus**, **Dómino**.
  8. Benedícite, glácies et **nives**, **Dómino**: *
benedícite, noctes et **dies**, **Dómino**.
  9. Benedícite, lux et **ténebræ**, **Dómino**: *
benedícite, fúlgura et **nubes**, **Dómino**.
  10. Benedícat **terra** **Dóminum**: * laudet et superexáltet **eum** in **sæcula**.
  11. Benedícite, montes et **colles**, **Dómino**: *
benedícite, univérſa germinántia in **terra**, **Dómino**.
  12. Benedícite, **fontes**, **Dómino**: *
benedícite, mária et **flúmina**, **Dómino**.
  13. Benedícite, cete, et ómnia, quæ movéntur in **aquis**, **Dómino**: *
benedícite, omnes vólucres **cæli**, **Dómino**.
  14. Benedícite, omnes béstiæ et **pécora**, **Dómino**: *
benedícite, fílii **hóminum**, **Dómino**.
  15. Benedícat **Israël** **Dóminum**: *
laudet et superexáltet **eum** in **sæcula**.
  16. Benedícite, sacerdótes **Dómini**, **Dómino**: *
benedícite, servi **Dómini**, **Dómino**.
  17. Benedícite, spíritus, et ánimæ **justórum**, **Dómino**: *
benedícite, sancti, et húmiles **corde**, **Dómino**.

18. Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino: *
laudáte et superexaltáte eum in **sæcula**.
19. Benedicámus Patrem et Fílium cum **Sancto Spírítu**: *
laudémus et superexaltémus eum in **sæcula**.
20. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto **cæli**: *
et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in **sæcula**.
21. Glória **Patri**, et Fílio, * et Spírítui **Sancto**.
22. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in **sæcula sæculórum**. Amen.

Præ timóre autem e-jus extérri-ti sunt custódes, et facti sunt

ve-lut mórtu-i, alle-lú-ia.

5. Ant.
VIII G

R

espóndens autem Ange-lus * dix-it mu-li-é-ribus:

No-lí-te timé-re: sci-o enim quod Jesum quæri-tis, alle-lú-ia.

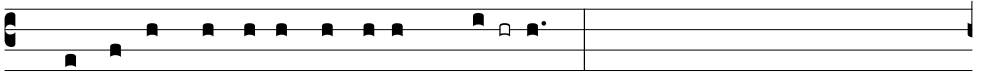
Psalmus 148

1. Laudá-te Dóminum de **cæ-** lis: * laudá-te e-um *in excél-* sis.

2. Laudáte eum, omnes Angeli **ejus**: *
laudáte eum, omnes *virtútes* **ejus**.
3. Laudáte eum, sol et **luna**: * laudáte eum, omnes *stellæ* et **lumen**.
4. Laudáte eum, cæli **cælórum**: *
et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent *nomen* **Dómini**.
5. Quia ipse dixit, et **facta** sunt: * ipse mandávit, et *creáta* sunt.
6. Státuit ea in ætérnum, et in **sæculum** **sæculi**: *
præcéptum pósuit, et non *præter***í**bit.
7. Laudáte Dóminum de **terra**, * *dracónes*, et omnes *abyssi*.
8. Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: *
quæ faciunt *verbum* **ejus**:
9. Montes, et omnes **colles**: * *ligna fructífera*, et omnes **cedri**.
10. Béstiæ, et univér^sa **pécora**: * *serpéntes*, et *vólucre*s *pennátæ*:
11. Reges terræ, et omnes **pópuli**: * *príncipes*, et omnes *júdices* **terræ**.
12. Júvenes, et vírgines, † senes cum junióribus laudent nomen
Dómini: * quia exaltátum est nomen *ejus* **solíus**.
13. Conféssio *ejus* super cælum et **terram**: *
et exaltávit cornu **pópuli sui**.
14. Hymnus ómnibus sanctis **ejus**: *
fíliis Israë^l, pópulo appropinquánti **sibi**.

Psalmus 149

1. Cantá-te Dómino cánticum **no-**vum: *

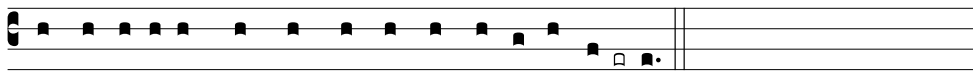
laus e-jus in ecclé-si-a **sanctó-**rum.

2. Lætétur Israël in eo, qui fecit **eum**: *
et filii Sion exsúltent in *rege suo*.
3. Laudent nomen ejus in **choro**: *
in týmpano, et psaltério *psallant ei*.
4. Quia beneplácitum est Dómino in pópulo **suo**: *
et exaltábit mansuétos *in salútem*.
5. Exsultábunt sancti in **glória**: * lætabúntur in cubílibus **suis**.
6. Exaltatiónes Dei in gútture eórum: *
et gládii ancípites in mánibus eórum.
7. Ad faciéndam vindíctam in natió nibus: * increpatiónes in **pópulis**.
8. Ad alligándos reges eórum in compédibus: *
et nóbiles eórum in mánicis **férreis**.
9. Ut fácient in eis judícium conscríptum: *
glória hæc est ómnibus *sanctis ejus*.

Psalmus 150

1. Laudá-te Dóminum in sanctis **e-** jus: *

laudá-te e-um in firmaménto virtú-tis **e-** jus.

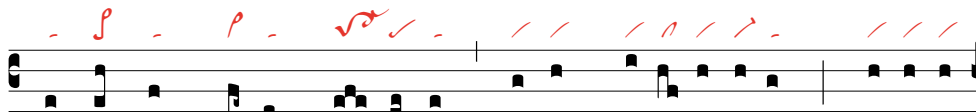
2. Laudáte eum in virtútibus **ejus**: *
laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis **ejus**.
3. Laudáte eum in sono **tubæ**: * laudáte eum in psaltério, et **cíthara**.
4. Laudáte eum in týmpano, et **choro**: *
laudáte eum in chordis, et **órgano**.

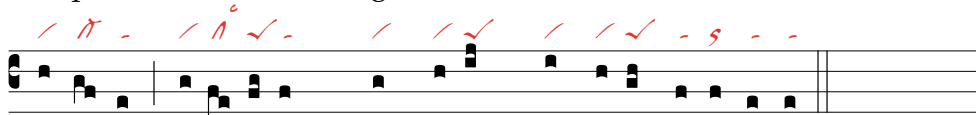
5. Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus *laudet* **Dóminum**.

6. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.

7. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. **Amen**.

Respóndens autem Ange-lus dix-it mu-li- é-ribus: No-lí-te

timé-re: sci-o enim quod Jesum quæri-tis, alle-lú-ia.

Capítulum (1 Cor 5:7)

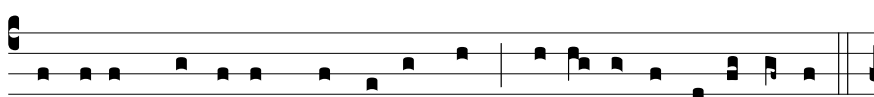
Fratres: Expurgáte vetus ferméntum, † ut sitis nova conspérso, sicut estis ázymi. * Étenim Pascha nostrum immolátus est **Christus**.

R. Deo grátias.

R. br.

VI

S

surréxit Dóminus de sepúlcro, * Alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Surréxit. V. Qui pro nóbis pepéndit in lígno, * Alle-lú-ia, alle-lú-

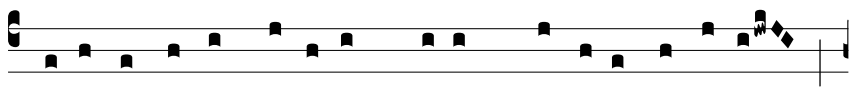

ia. V. Gló-ri-a Patri et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Surréxit.

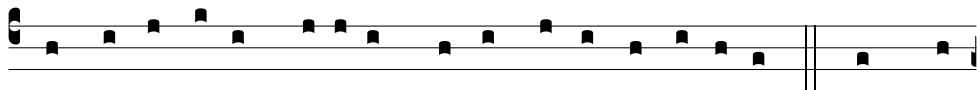
Hymn.

VIII

A

Uró-ra lu-cis rú-ti-lat, Cælum láudibus íntonat,

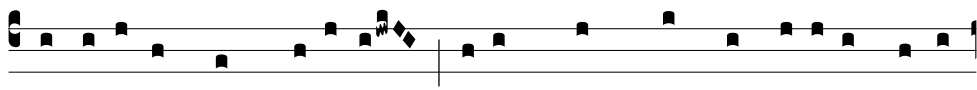
Mundus exsúltans jú-bi-lat, Gemens inférnus ú-lu-lat: 2. Cum Rex

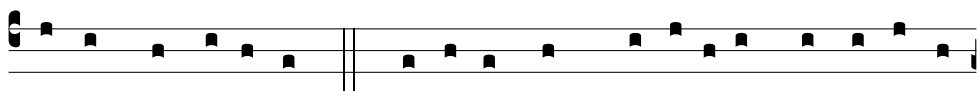
ille fortíssimus, Mortis confráctis ví-ribus, Pede concúlcans

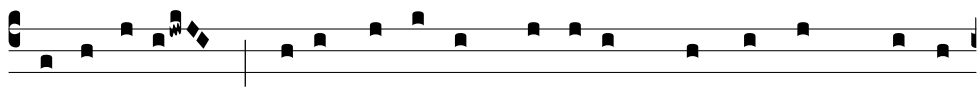
tárta-ra, Solvit a poena mí-se-ros. 3. Ille qui clasus lápide,

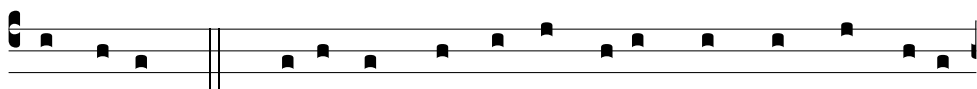
Custodí-tur sub mí-li-te, Tri-úmphans pompa nó-bi-li, Victor

surgit de fúne-re. 4. So-lú-tis jam gemí-tibus, Et inférni

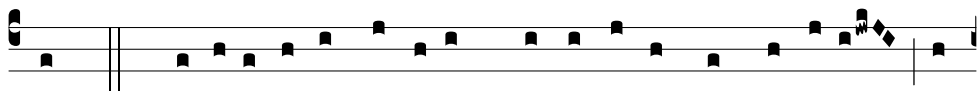
do-ló-ribus, Qui-a surré-xit Dóminus, Respléndens clamat

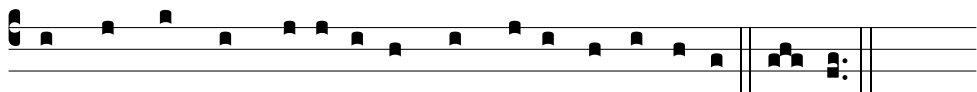
Ange-lus. 5. Quáesumus, Auctor ómni-um. In hoc paschá-li

gáudi-o, Ab omni mortis ímpe-tu Tu-um de-fénde pópu-

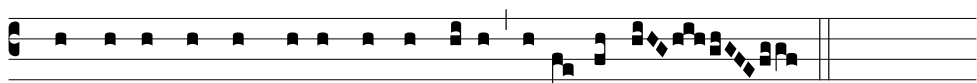
lum. 6. Gló-ri-a ti-bi Dómine, Qui surré-xi sti a mórtu-is, Cum

Pa tre et Sancto Spí-ri-tu, In sempi-térna sáecu-la. A-men.

℣. Hæc di-es quam fe-cit Dóminus, alle-lú-ia.

℟. Exsultémus et lætémur in e-a, alle-lú-ia.

Ad Bened.
VIII G solemn.

E

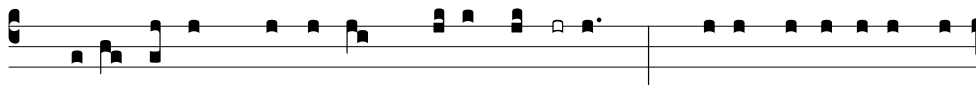

t valde mane * una sabba-tórum, véni-unt ad

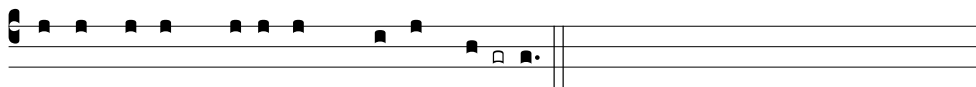

monuméntum, orto jam so-le, alle-lú-ia.

Canticum Zachariae (Luc. 1:68-79)

1. Bene-díctus Dómi-nus, De-us Isra-ël: * qui a vi-si-távit, et

fe-cit redempti-ónem *ple-bis* su- æ:

2. Et eréxit cornu *salútis* nobis: * in domo David, púeri sui.

3. Sicut locútus est per os *sanctórum*, *
qui a sáeculo sunt, prophetárum ejus:

4. *Salútem* ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos.

5. Ad faciéndam misericórdiam cum *pátribus* nostris: *
et memorári testaménti sui *sancti*.

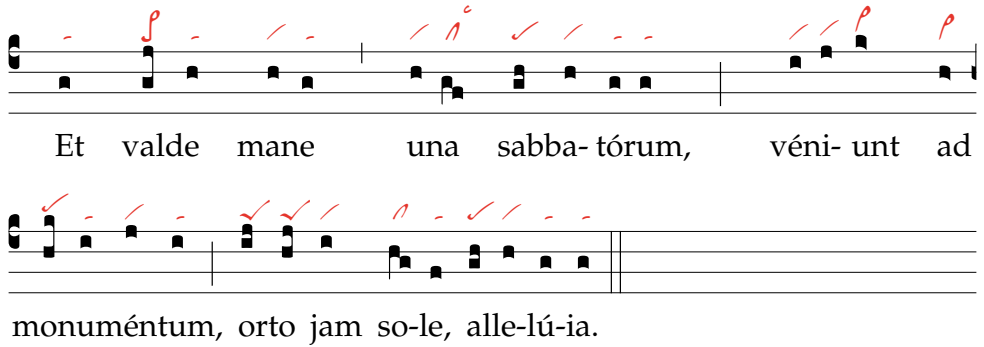
6. *Jusjurándum*, quod jurávit ad Abraham *patrem* nostrum, *
datúrum se nobis:

7. Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum *liberáti*, *
serviámus illi.

8. In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

9. Et tu, puer, Prophéta Altíssimi *vocáberis*: *
præibis enim ante faciém Dómini, paráre *vias* ejus:

10. *Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: **
in remissiónem peccatórum **eórum**:
11. *Per víscera misericórdiæ Dei nostri: **
in quibus visitávit nos, **óriens ex alto**:
12. *Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: **
ad dirigéndos pedes nostros in *viam pacis*.
13. *Glória Patri, et Fílio, ** et Spirítui **Sancto**.
14. *Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, **
et in sácula sæculórum. **Amen**.

Oratio:

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Orémus

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum devícta morte reserásti: † vota nostra, quæ præveniéndō aspíras, étiam adiuvádo *prosé*quere.

Per eúmdem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣
B
enedi-cámus Dómino, alle-lú-ia, alle- lú- ia.

℞ De-o grá-ti-as, alle-lú-ia, alle- lú- ia.

DOMINICA PASCHAE IN RESURRECTIONE DOMINI AD MISSAM IN DIE

Introitus

IV

R

ESURREXI, * et adhuc tecum sum,

al- le- lú- ia: po- su- í- sti su- per me ma- num

tu- am, al- le- lú- ia: mi- rá- bi- lis fac- ta

est sci- én- ti- a tu- a, alle- lú- ia, al- le- lú- ia.

Ps. Dómine probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti

sessi- ónem me- am, et resurrecti- ó- nem me- am.

____ Vstal som z mŕtvoch a som stále s tebou, aleluja. Kladieš na mňa svoju ruku, aleluja: obdivuhodná je tvoja múdrosť, aleluja. * Pane, ty ma skúmaš a vieš o mne všetko; ty vieš,

či sedím a či stojím.

Kyrie I

VIII
K Y-ri-e * e- lé- i-son. *ij.* Chrí-ste e- lé-
i-son. *ij.* Ký-ri-e e- lé- i-son. *ij.* Ký-ri-e *
e- lé- i-son.

Gloria I

IV
G Ló-ri-a in excélsis Dé-o. Et in tér-ra pax homí-nibus
bónae vo-luntá-tis. Laudá-mus te. Benedí-ci-mus te. Ado-rá-mus
te. Glo-ri-fi-cá-mus te. Grá-ti-as á-gi-mus tí-bi propter má-gnam
gló-ri-am tú-am. Dó-mine Dé-us, Rex cae-léstis, Dé-us Pá-ter

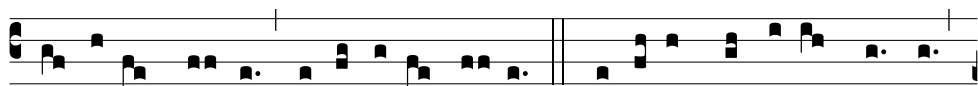

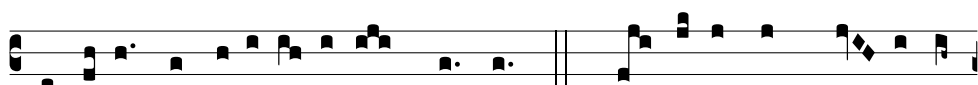
omní-po-tens. Dómine Fí-li unigéni-te Jé-su Chríste.

Dó-mi-ne Dé-us, Agnus Dé-i, Fí-li-us Pátris. Qui tóllis

peccá-ta mún-di, mi-se-ré-re nó-bis. Qui tóllis peccá-ta mún-di,

súscipe depre-ca-ti-ónem nó-stram. Qui sédes ad déx-te-ram

Pátris, mi-se-ré-re nó-bis. Quóni-am tu só-lus sán-ctus. Tu só-lus

Dó-minus. Tu só-lus Altí-ssimus, Jé-su Chríste. Cum Sán-cto

Spí-ri-tu, in gló-ri-a Dé-i Pá-tris. A-men.

Lectio 1 (Act 10:34a,37-43)

Léctio Actuum Apostolorum

In diébus illis: Apériens Petrus os dixit: «Vos scitis quod factum est

verbum per universam Iudæam incipiens a Galilæa post baptismum, quod prædicavit Ioánnes: Iesum a Názareth, quómodo unxit eum Deus Spíritu Sancto et virtúte, qui pertransívit benefaciendo et sanando omnes opprèssos a Diábolo, quóniam Deus erat cum illo.

Et nos testes sumus ómnium, quæ fecit in regiône Iudæórum et Ierúsalem; quem et occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die et dedit eum manifestum fieri non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo, nobis, qui manducávimus et bíbimus cum illo postquam resurréxit a mórtuis.

Et præcépit nobis prædicáre pópulo et testificári quia ipse est, qui constitútus est a Deo iudex vivórum et mortuórum. Huic omnes Prophétæ testimónium pérhibent remissionem peccatórum accíperere per nomen eius omnes, qui credunt in eum».

℣. Verbum Dómini. ℟. Deo grátias.

V tých dňoch otvoril Peter ústa a povedal: Vy viete, čo sa počnúc od Galiley po krste, ktorý hlásal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnutých diablom, lebo bol s ním Boh. * A my sme svedkami všetkého, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie všetkému ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní jedli a pili. * A prikázal nám, aby sme ľudu hlásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za sudcu živých i mŕtvych. Jemu vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každý, kto v neho verí.“

~~~~~

Graduale

II

H

Aec di- es, * quam fe- cit Dó-

mi- nus: exsulté- mus, et

lae- té- mur in e- a-

V. Confi-témi-ni Dó- mi- no, quó-

ni- am bo- nus: quó-ni- am in saé-

cu-lum mi-se-ri-cór- di- a e- jus.

— Toto je deň, ktorý učinil Pán, plesajme a radujme sa z neho. * Oslavujte Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky. —

Lectio 2 (Col 3:1-4)

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli ad Colossénses

Fratres: Si conresurrexístis Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens; quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra abscondita est cum Christo in Deo! Cum Christus apparúerit, vita vestra, tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

V. Verbum Dómini. R. Deo grátias.

— Bratia: Ak ste teda s Kristom vstali z mŕtvych, hľadajte, čo je hore, kde Kristus sedí po pravici Boha! Myslite na to, čo je hore, nie na to, čo je na zemi! Ved' ste zomreli a váš život

je s Kristom ukrytý v Bohu. A keď sa zjaví Kristus, váš život, vtedy sa aj vy zjavíte s ním
v sláve.

Alleluia

VII

A

L-le-lú-ia.

Ÿ. Pascha nos-trum

immo-lá

tus

est Chris-

tus.

____ Náš veľkonočný baránok, Kristus bol obetovaný, preto slávme sviatky s nekvaseným
chlebom čistoty a pravdy.

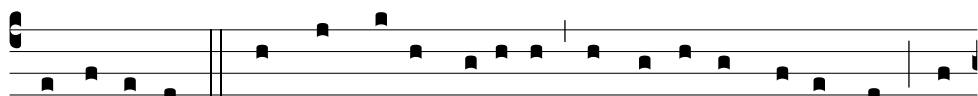
Sequentia

I

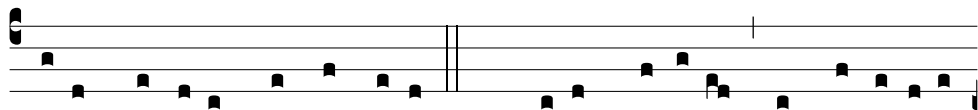
V

Ictimae paschá-li laudes * immo-lent Christi-áni.

Agnus redémit oves: Christus ínnocens Patri reconci-li-ávit

pecca-tó-res. Mors et vi-ta du-éllo confli-xé-re mi-rándo: dux

vitaе mórtu-us, regnat vivus. Dic nobis Ma-rí-a, quid vi-dísti in

vi-a? Sepúlcrum Christi vivéntis, et gló-ri-am vi-di resurgén-

tis: Angé-li-cos testes, sudá-ri-um, et vestes. Surré-xit Christus

spes me-a: praecédet su-os in Ga-li-laé-am. Scimus Christum

surre-xísse a mórtu-is ve-re: tu nobis, victor Rex, mi-se-ré-re.

Obete dnes veľkonočnej kresťania chválu vzdajme. * Baránok ovce spasil: Kristus nevinný zmieril hriešnikov s Otcom na večné časy. * Život aj smrť sa pretli, v čudnom súboji stretli: Mŕtvy pán života vládne živý. * Povedz nám, Mária, čo nové si videla? Prázdny hrob Krista živého a slávu jeho, zmŕtvychostalého; * boli tam anjeli, len plachty sa beleli. Vstal Kristus, svitá nádeji, pred vami ide do Galiley. * Kristus, to vieme sami, naozaj z mŕtvych vstal. Zmiluj sa nad nami, Víťaz, náš kráľ. —

Evangelium (Io 20:1-9)

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem. ℞. Glória tibi, Dómine.

Prima sabbatórum Maríá Magdaléne venit mane, cum adhuc ténebræ essent, ad monuméntum et videt lápidem sublátum a monuménto. Currit ergo et venit ad Simónem Petrum et ad álium discípulum, quem amábat Iesus, et dicit eis: «Tulérunt Dóminum de monuménto, et nescímus, ubi posuérunť eum!».

Exiit ergo Petrus et ille álius discípulus, et veniébant ad monuméntum. Currébant autem duo simul, et ille álius discípulus præcucúrrit cíťius Petro et venit primus ad monuméntum; et cum se inclinásset, videt pósito linteámina, non tamen introívit.

Venit ergo et Simon Petrus sequens eum et introívit in monuméntum; et videt linteámina pósito et sudárium, quod fúerat super caput eius, non cum linteaminibus pósito, sed separátim involútum in unum locum.

Tunc ergo introívit et alter discípulus, qui vénerat primus ad monuméntum, et vidit et crédidit. Nondum enim sciébant Scriptúram quia opórtet eum a mórtuis resúrgere.

℣. Verbum Dómini. ℞. Laus tibi, Christe.

_____ Ráno prvého dňa v týždni, ešte za tmy, prišla Mária Magdaléna k hrobu a videla, že kameň je od hrobu odvalený. Bežala teda a prišla k Šimonovi Petrovi a k inému učeníkovi, ktorého mal Ježiš tak rád, a povedala im: „Odniesli Pána z hrobu a nevieme, kde ho položili.“
* Peter a ten druhý učeník sa zobrali a išli k hrobu. Bežali obaja, ale ten druhý učeník bežal rýchlejšie, predbehol Petra a prišiel k hrobu prvý. Nahol sa a videl tam položené plachty; dnu však nevkočil. * Potom prišiel aj Šimon Peter, ktorý ho nasledoval, a vošiel do hrobu. Videl tam položené plachty aj šatku, ktorú mal Ježiš na hlave. Lenže tá nebola pri plachtách, lež osobitne zvinutá na inom mieste. * Vtedy vošiel aj druhý učeník, ten, čo prišiel k hrobu prvý, a videl i uveril. Ešte totiž nechápali Písmo, že má vstať z mŕtvych. _____

Credo III

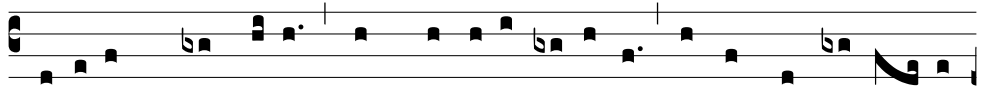
C^V

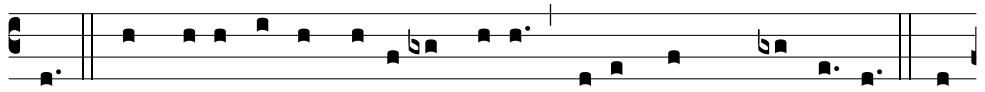
Redo in unum De- um, Patrem omnipo-téntem, factó-
rem cæ-li et terræ, vi-si-bí-li-um óm-ni-um, et invi-si-bí- li-
um. Et in unum Dóminum Je-sum Christum, Fí-li-um De-i
unigéni-tum. Et ex Patre na- tum ante ómni- a s- cu- la. De-um
de De-o, lumen de lúmine, De-um verum de De-o ve-ro.
Géni-tum, non fac- tum, consubstanti- á-lem Patri: per quem
ómn- i- a facta sunt. Qui propter nos hómines, et propter nostram
sa-lú-tem descéndit de cæ-lis. Et incarná-tus est de Spí-ri-tu

Sancto ex Ma-rí-a Vírgine: Et homo factus est. Cru-ci-fí-xus

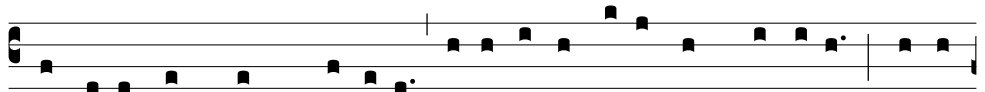
ét-i-am pro nobis: sub Pónti-o Pi-lá-to passus, et sepúl-tus

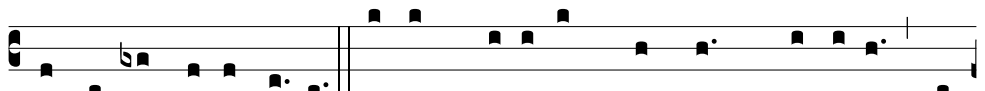
est. Et resurré-xit térti-a di-e, secúndum Scriptú-ras. Et

ascéndit in cæ-lum: sedet ad dέxte-ram Pa-tris. Et í-terum

ventúrus est cum gló-ri-a, judi-cá-re vivos et mórtu-os: cu-jus

regni non e-rit fi-nis. Et in Spí-ri-tum Sanctum, Dóminum, et

vi-vi-fi-cántem: qui ex Patre Fi-li-óque pro-cédit. Qui cum

Patre et Fí-li-o simul ador-á-tur, et conglo-ri-fi-cá-tur: qui

locútus est per Prophé-tas. Et unam sanctam cathó-li-cam et

apostó-li-cam Ecclé-si-am. Confí-te-or unum baptísma

in remissi-ónem pecca-tó-rum. Et expécto resurrecti-ónem

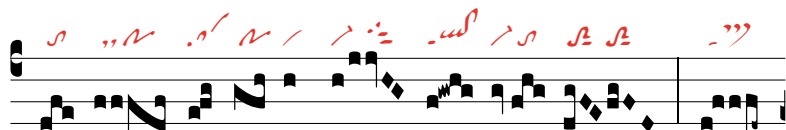
mortu-órum. Et vi-tam ventú-ri s-cu-li. A- men.

Offertorium

IV

T

Er-ra trému- it, et qui- é- vit, *dum

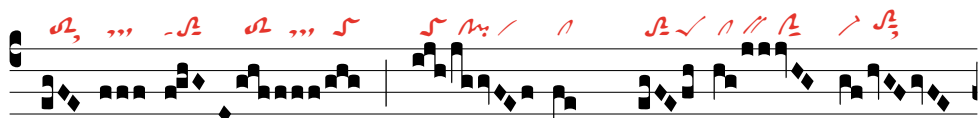
resúrge-ret in judí- ci-o De- us, al

le lú-ia.

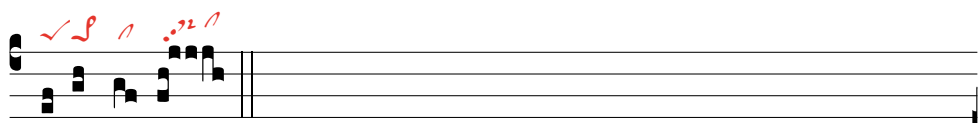
V. 1. No- tus in Iudaé- a De-us, in

Is- ra- ël ma- gnum no- men e-

ius, al le lú-ia. *Dum

resúrge-ret...

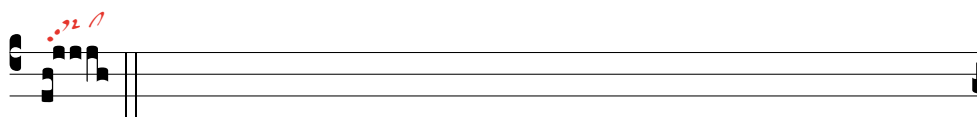
V. 2. Et fa-ctus est in pa- ce lo- cus

e- ius et ha-bi-tá- ti- o e- ius in

Si- on, *Dum resúrge-

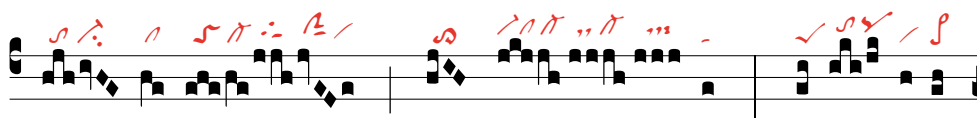
ret...

¶. 3. I- bi confré- git cor-

nu, ar- cum, scu- tum et

glá- di- um et bel- lum illú- minans

tu mi- ra- bi- li- ter a

món- ti-bus aetér- nis. *Dum resúrge-ret...

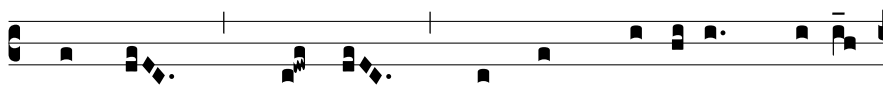
— Zem sa zatriasla a zatíchla, keď povstal Boh a súdil, aby zachránil všetkých tichých na zemi. * Známý je Boh v Judei a v Izraeli je jeho meno veľké. * V Jeruzaleme má stan a na Sione príbytok. * Tam polámal lesklé luky aj štít, aj meč a zbroj vojnovú. Ty, Zázračný, žiariš z vrchov plienenia. —

Sanctus I

IV

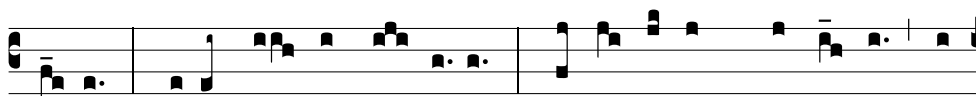
S

Anctus, * Sanctus, Sanctus Dóminus Dé-us

Sába- oth. Plé-ni sunt caé- li et térra gló- ri- a

tú- a. Hosánna in ex-célsis. Be-ne-díctus qui vé-nit in

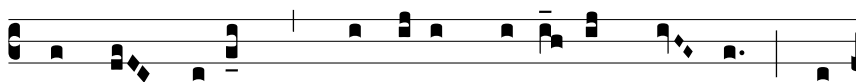

nó-mine Dómi-ni. Ho- sánna in excél- sis.

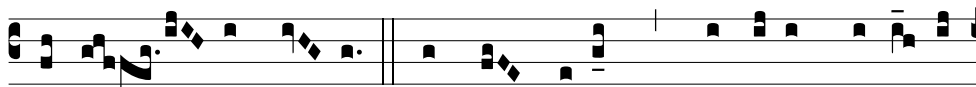
Agnus I

IV

A

-gnus Dé-i, * qui tóllis peccá-ta mún-di: mi-

se-ré- re nó- bis. Agnus Dé-i, * qui tóllis peccá-ta

mún-di: mi-se-ré- re nó- bis. Agnus Dé-i, * qui tóllis

peccá-ta mún-di: dóna nó-bis pá- cem.

Communio

VI

P

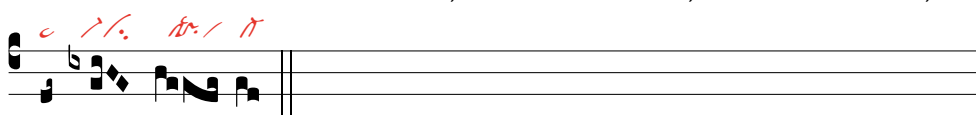
Ascha nostrum immo-lá-tus est Christus,

alle-lú-ia: í-ta-que epu-lé-mur in á-zy-mis

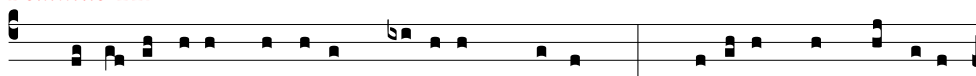
since-ri-tá-tis et ve-ri-tá-tis, al-le-lú-ia, alle-lú-ia,

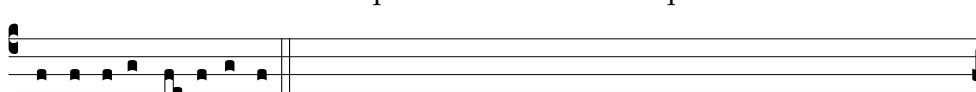
al-le-lú-ia.

____ Náš veľ'konočný baránok, Kristus bol obetovaný, preto slávme sviatky s nekvaseným chlebom čistoty a pravdy. _____

Psalmus 117

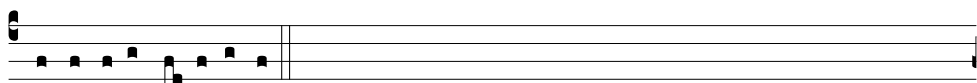
1. Confi-témini Dómino quóni-am bonus: * quóni-am in sáeculum

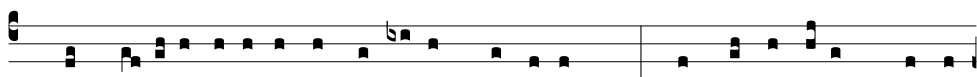
mi-se-ricórdi-a e-jus.

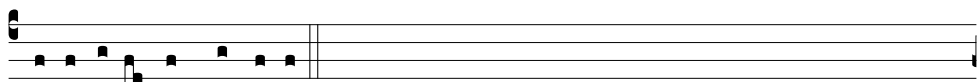
2. Di-cat nunc Isra-ël quóni-am bonus: * quóni-am in sáeculum

mi-se-ricórdi- a e-jus.

3. De tribula-ti-óne invo-cávi Dóminum: * et exaudívit me in

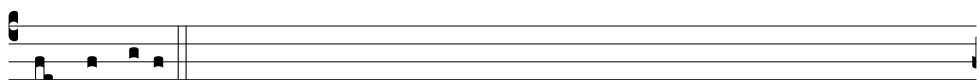
la-ti-túdi-ne Dóminus.

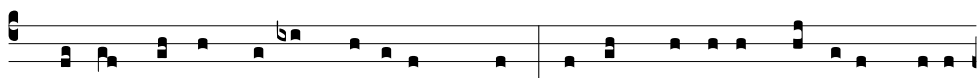
4. Bonum est confíde-re in Dómino: * quam confíde-re in hómine.

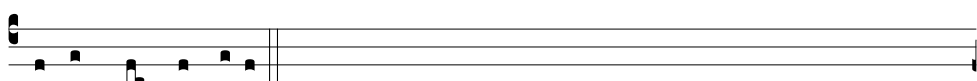
5. Omnes Gentes circu-iérunt me: * et in nómine Dómini qui-a ultus

sum in e-os.

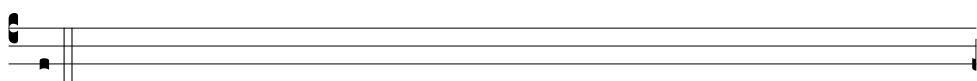
6. Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini qui-a

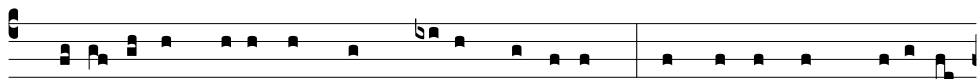
ultus sum in e-os.

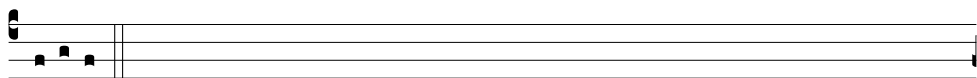
7. Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscepit

me.

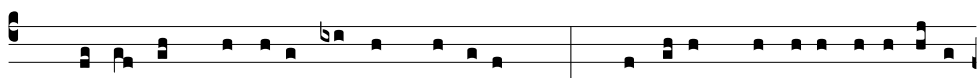
8. Forti-túdo me-a, et laus me-a Dóminus: * et factus est mihi in

salútem.

9. Vox exsulta-ti-ónis, et salú-tis: * in tabernácu-lis justórum.

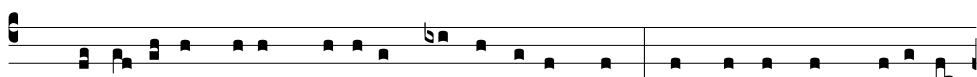
10. Déxte-ra Dómini fe-cit virtútem: * déxtera Dómini exaltávit

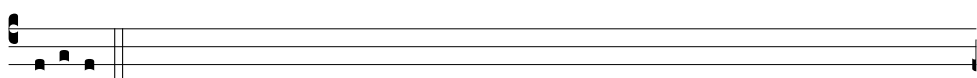
me, déxtera Dómini fe-cit virtútem.

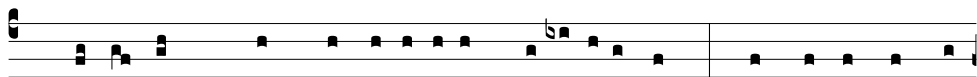
11. Non mó-ri-ar, sed vivam: * et narrábo ópe-ra Dómini.

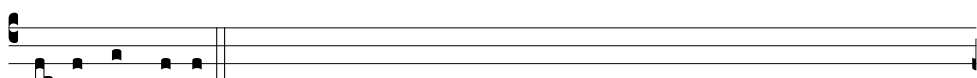
12. Confi-tébor tibi quóni-am exaudísti me: * et factus es mihi in

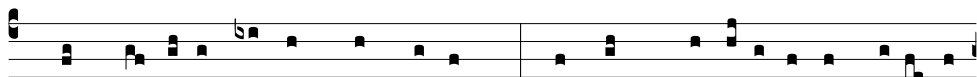
salútem.

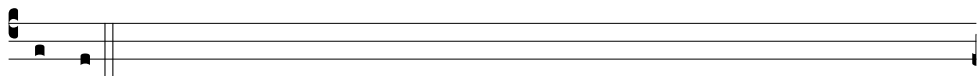
13. Lá-pi-dem, quem reprobavérunt ædi-ficántes: * hic factus est in

caput ángu-li.

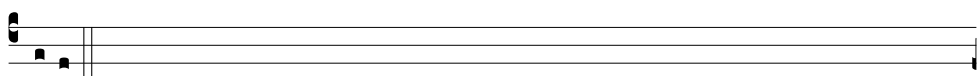
14. A Dómino factum est istud: * et est mi-rábi-le in ócu-lis

nostris.

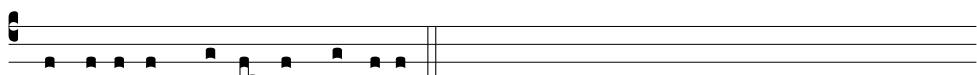
15. Hæc est di-es, quam fe-cit Dóminus: * exsultémus et lætémur in

e-a.

16. O Dómine, salvum me fac, o Dómine bene prosperáre: * benedíctus

qui venit in nómi-ne Dómini.

_____ Oslavujte
Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky. * Teraz nech hovorí Izrael, že Pán je dobrý, že jeho milosrdenstvo trvá naveky. * V súžení som vzýval Pána a Pán ma vypočul a vyslobodil. * Lepšie je utiekať sa k Pánovi, ako sa spoliehať na človeka. * Obkl'účili ma všetci pohania, ale v mene Pánovom som ich porazil. * Obkl'účili ma zovšadiaľ, ale v mene Pánovom som ich porazil. * Prudko dorážali na mňa, aby som sa zrútil, no Pán mi pomohol. * Moja sila a chvála je Pán, on sa mi stal záchrancom. * Hlas plesania nad záchranou znie v stánkoch spravodlivých: * Pánova pravica mocne zasiahla, Pánova pravica ma zdvihla; Pánova pravica mocne zasiahla. * Ja nezomriem, budem žiť a vyrozprávam skutky Pánove. * Ďakujem ti, že si ma vyslyšal a že si ma zachránil. * Kameň, čo staviteľia zavrhli, stal sa kameňom uholným. * To sa stalo na pokyn Pána; vec v našich očiach obdivuhodná. * Toto je deň, ktorý učinil Pán, plesajme a radujme sa z neho. * Pane, spas ma; Pane, daj mi úspech. Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom. _____

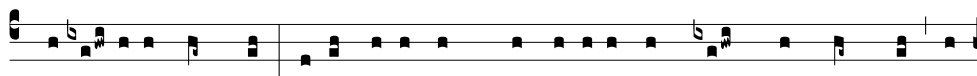

DOMINICA PASCHAE IN RESURRECTIONE DOMINI AD VESPERAS

D^W E-us, in adju-tó-ri-um me- um inténde.

℞ Dómine ad adjuvándum me festína. Glóri-a Patri, et Fí-li-o, et

Spi-rí-tu-i Sáncto. Sicut erat in princípi-o, et nunc, et semper, et

in sǎcula sǎculórum. Amen. Alle-lú-ia.

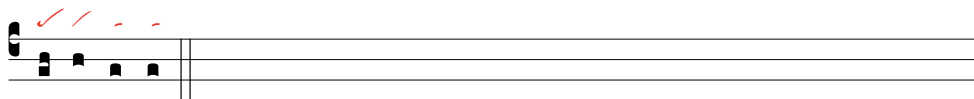
1. Ant.
VIII G

A

n-ge-lus autem Dó-mi-ni * descéndit de cáe-lo, et

accé-dens revólvit lápidem, et sedébat super e- um, alle-lú-ia,

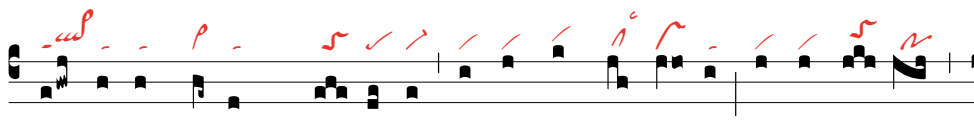

alle-lú-ia.

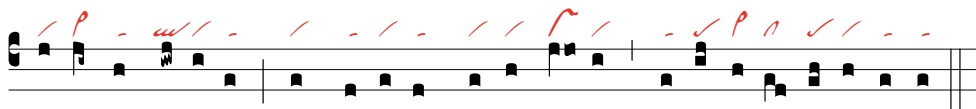
Psalmus 109

1. Di-xit Dóminus Dómino me-o: * Sede a dextris me-is:
2. Donec ponam inimícos **tuos**, * scabéllum *pedum tuórum*.
3. Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex **Sion**: *
domináre in médio inimicórum *tuórum*.
4. Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus
sanctórum: * ex útero ante lucíferum *génui* te.
5. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit **eum**: *
Tu es sacérdos in ætérnum secúndum *órđinem Melchísedech*.
6. Dóminus a dextris **tuis**, * confrégit in die iræ *suæ* **reges**.
7. Judicábit in natió nibus, implébit ruínas: *
conquassábit cápita in terra *multórum*.
8. De torrén te in via **bíbet**: * proptérea exaltábit **caput**.
9. Glória Patri, et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.
10. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sácula *sæculórum*. **Amen**.

Ange-lus autem Dó-mi-ni descéndit de cæ-lo, et accé-dens

revólvit lápidem, et sedébat super e- um, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

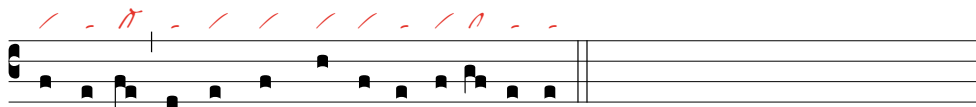

2. Ant.

VII c

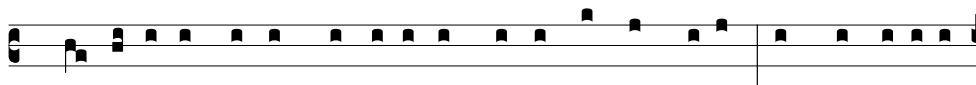
E

t ecce terræmótus * factus est magnus: Ange-lus enim

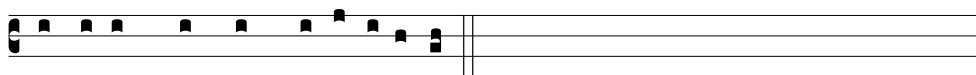

Dómi-ni descéndit de cáelo, alle-lú-ia,

Psalmus 110

1. Confi-tébor ti-bi, Dómine, in to-to corde me-o: * in consí-li-o

justórum, et congrega-ti-óne.

2. Magna ópera **Dómini**: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

3. Conféssio et magnificéntia **opus ejus**: *
et justítia ejus manet in **sæculum sæculi**.

4. Memóriam fecit mirabílium **suórum**, † miséricors et miserátor
Dóminus: * escam dedit **timéntibus** se.

5. Memor erit in sæculum testaménti **sui**: *
virtútem óperum **suórum** annuntiábit **pópulo suo**:

6. Ut det illis hereditátem **géntium**: *
ópera mánuum ejus véritas, **et** judícium.
7. Fidélia ómnia mandáta ejus: † confirmáta in **sæculum sæculi**, *
facta in veritáte et **æquitáte**.
8. Redemptiónem misit **pópulo suo**: *
mandávit in ætérnum testaméntum **suum**.
9. Sanctum, et terríbile **nomen** ejus: *
inítium sapiéntiæ **timor Dómini**.
10. Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus **eum**: *
laudátio ejus manet in **sæculum sæculi**.
11. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.
12. Sicut erat in princípio, et **nunc**, * et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

Et ecce terræmótus factus est magnus: Ange-lus enim

Dómi-ni descéndit de cælo, alle-lú-ia,

3. Ant.

VIII c

E

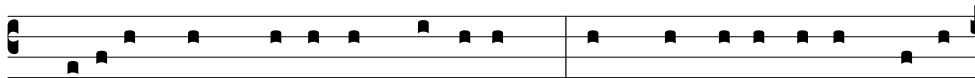

-rat au-tem * aspéctus e-jus si-cut ful-gur: vestiménta

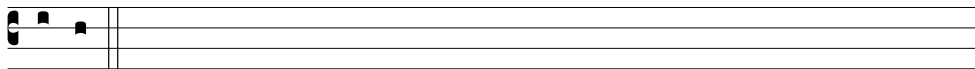

e-jus sicut nix, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Psalmus 111

1. Be-átus vir, qui timet Dóminum: * in mandá-tis e-jus vo-let

nimis.

2. Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum *benedicétur*.

3. Glória, et divítiae in domo ejus: *
et justítia ejus manet in *sáeculum sáeculi*.

4. Exórtum est in ténebris lumen **rectis**: *
miséricors, et miserátor, *et justus*.

5. Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes
suos in **judício**: * quia in *ætérum non commovébitur*.

6. In memória *æterna* erit **justus**: * ab auditióne mala *non timébit*.

7. Parátum cor ejus speráre in Dómino, † confirmátum est cor ejus: *
non commovébitur donec despíciat *inimícos suos*.

8. Dispérsit, dedit paupéribus: † justítia ejus manet in *sáeculum*
sáeculi, * cornu ejus exaltábitur *in glória*.

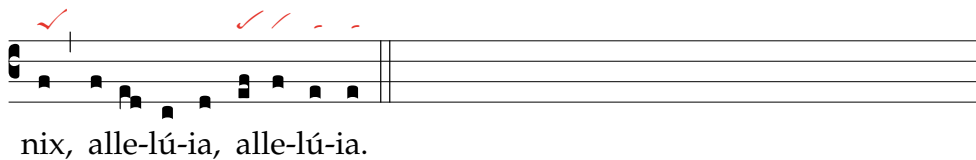
9. Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et **tabéscet**: *
desidérium peccatórum *períbit*.

10. Glória Patri, et Fílio, * et *Spirítui Sancto*.

11. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in *sáecula sæculórum*. **Amen**.

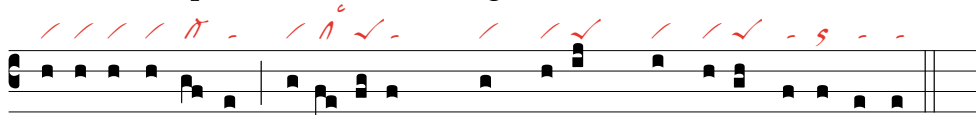
Erat au-tem aspéctus e-jus si-cut ful-gur: vestiménta e-jus sicut

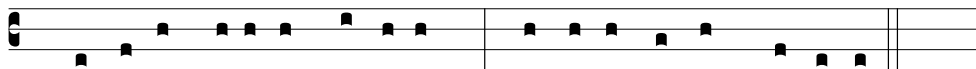
4. Ant.
VIII G

R

espóndens autem Ange-lus * dix-it mu-li-é-ribus:

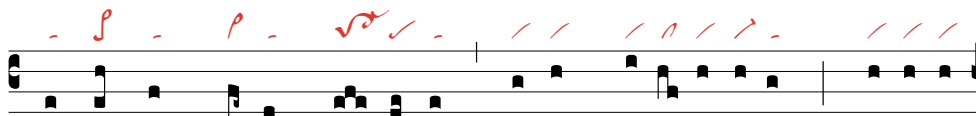
Psalmus 112

1. Laudá-te, pú-e-ri, Dóminum: * laudá-te nomen Dómi-ni.
2. Sit nomen Dómini benedíctum, *
ex hoc nunc, et usque in **s**æculum.
3. A solis ortu usque ad occásus, * laudábile *nomen* **D**ómini.
4. Excélsus super omnes gentes **D**óminus, *
et super cælos glória ejus.
5. Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis **h**ábitat, *
et humília réspicit in cælo *et in* **t**erra?
6. Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens **p**áuperem:
7. Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli **s**ui.
8. Qui habitáre facit stérilem in **d**omo, * matrem filiór*um* lætántem.

9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

10. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

Respóndens autem Ange-lus dix-it mu-li- é-ribus: No-lí-te

timé-re: sci-o enim quod Jesum quáeri-tis, alle-lú-ia.

Capítulum (1 Cor 5:7)

Fratres: Expurgáte vetus ferméntum, † ut sitis nova conspérsio, sicut
estis ázy^mi. * Étenim Pascha nostrum immolátus est **Christus**.

R. Deo grátias.

R. br.

VI

S

urréxit Dómi-nus ve- re, * Alle- lú-ia, alle- lú-ia.

¶. Et appáru-it Simó- ni, * Alle- lú-ia, alle- lú-ia. ¶. Gló-ri-a

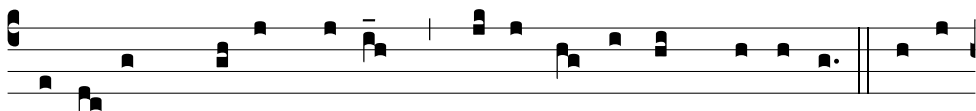
Patri et Fí- li- o, et Spi-rí- tu- i Sancto. Surréxit.

Hym.

VIII

A

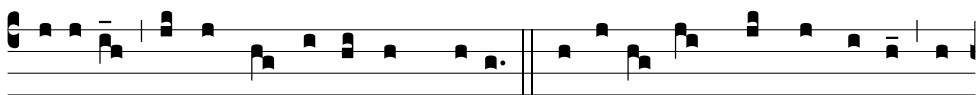
D cœnam Agni próvi-di, Et sto-lis albis cándi-di, Post

tránsi-tum ma-ris Rubri, Christo ca-námus Prínci-pi. Cu-jus

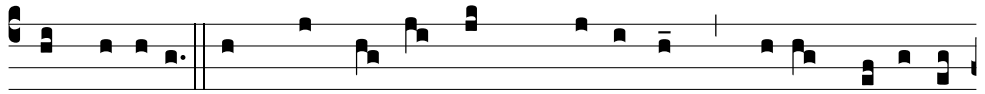
corpus sanctíssimum, In a-ra cru-cis tórridum, Cru-ó-re e-jus

róse-o Gustándo ví-vimus De-o. Pro-técti Paschæ véspe-re A

de-vastánte Ange-lo, Erépti de du-ríssimo Pha-ra-ó-nis

impé-ri-o. Jam Pascha nostrum Christus est, Qui immo-lá-tus

Agnus est, Since-ri-tá-tis ázyma, Ca-ro e-jus oblá-ta est. O

ve-re digna hósti-a, Per quam fracta sunt tárt-a-ra, Redémpta

plebs captivá-ta, Réddi-ta vi-tæ præmi-a. Consúrgit Christus tú-

mu-lo, Victor redit de bá-rathro, Ty-ránnum trudens víncu-lo, Et

Pa-ra-dí-sum ré-se-rans. Quæsumus, Auctor ómni-um, In hoc

paschá-li gáudi-o Ab omni mortis ímpe-tu Tu-um de-fénde

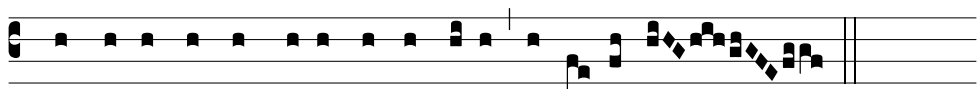
pópu-lum. Gló-ri-a ti-bi Dómine, Qui surre-xísti a mórtu-is,

Cum Patre et Sancto Spí-ri-tu, In sempi-térna sáecu-la. A-men.

℣. Hæc di-es quam fe-cit Dóminus, al-le-lú-ia.

℟. Exsultémus et lætémur in e-a, al-le-lú-ia.

Ad Magnif.

III a

E

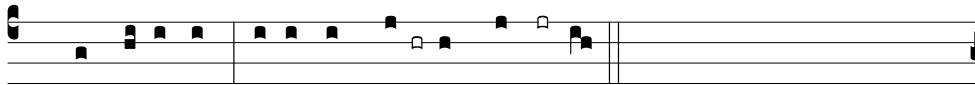

t respi-ci-én-tes * vidérunt revo-lú-tum

lápídem: erat quippe magnus valde, alle-lú-ia.

Magnificat

1. Magní-fi-cat * ánima me- a Dóminum.

2. Et exsultávit spí-ri-tus me-us * in De-o sa-lutá- ri me- o.

2. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: *
ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

3. Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

4. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

5. Fecit poténtiam in bráchio suo: *
dispersit supérbos mente cordis sui.

6. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

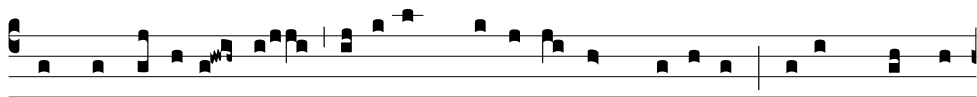
7. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

8. Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

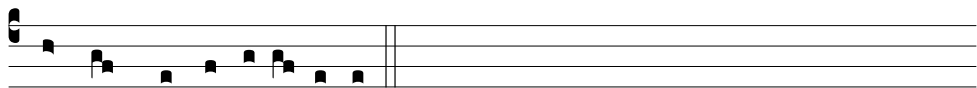
9. Sicut locútus est ad patres nostros, *
Abraham et sémini ejus in sáecula.

10. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

11. Sicut erat in princípíio, et nunc, et semper, *
et in sáecula sæculórum. Amen.

Et respi-ci-én-tes vidérunt revo-lú-tum lápidem: erat quippe

magnus valde, alle-lú-ia.

Oratio:

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Orémus

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis ádi-tum devícta morte reserásti: † vota nostra, quæ præveniéndō aspíras, étiam adiuvándō *proséquere*.

Per eúmdem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

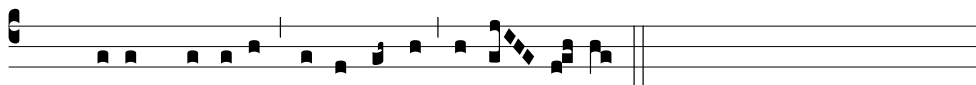
℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

B

enedi-cámus Dómino, alle-lú-ia, alle- lú-ia.

℞ De-o grá-ti-as, alle-lú-ia, alle- lú-ia.

